

Ikt.sz.: HOB-40/101-3/2015.

HOB-27/2015. sz. ülés
(HOB-39/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2015. december 9-én, szerdán, 9 óra 7 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása	5
A sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7832. szám) bizottsági részletes vitája	6
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/7890. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	25
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7119. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	39
A háborús országokból érkező menekültek önkéntes befogadásáról szóló határozati javaslat (H/7648. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	40
A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/7668. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	45
Az ülés berekesztése	46

Napirendi javaslat

1. A sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7832. szám)
(A Honvédelmi és rendészeti bizottság önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Előterjesztőként)
(Kijelölt bizottság)
2. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7119. szám)
(Szabó Szabolcs (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A háborús országokból érkező menekültek önkéntes befogadásáról szóló határozati javaslat (H/7648. szám)
(Kónya Péter (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/7668. szám)
(Demeter Márta és dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek és életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/7890. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Simon Miklós (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)
Ágh Péter (Fidesz) Kósa Lajosnak (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Szabó Tünde sportért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Szilágyi György (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Szél Bernadett (LMP) országgyűlési képviselő
Szabó Szabolcs (független) országgyűlési képviselő
Kónya Péter (független) országgyűlési képviselő

Megjelent

Dr. Fazekas Attila főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 7 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésen. Tisztelettel köszöntöm az államtitkár asszonyt, főosztályvezető urat. Megkezdjük a munkánkat.

A kiküldött meghívóhoz képest, ha minden igaz, lesz majd egy napirend-kiegészítés, amit Vadai Ágnes és Harangozó Tamás nyújtott be. *(Dr. Vadai Ágnes: Kettő!)* Bocsánat, kettő.

Tehát akkor először a határozatképességet állapítjuk meg a bizottságban. Ketten helyettesítenek... - Bíró Márk, Ágh Péter? *(Firtl Mátyás: Nem, Simon Miklós.)* Nem, Simon Miklós. Tehát így összesen hat plusz hárman vagyunk; én is helyettesítem Ágh Péter urat, így megállapítom, hogy a bizottság teljes számban van jelen, így megkezdjük munkánkat.

A napirend elfogadása előtt a napirend-kiegészítésről kell szavaznunk.

Vadai Ágnes „Tájékoztató meghallgatása a Terrorelhárítási Központ hétvégi nagy fogásáról” címmel napirend-kiegészítést nyújtott be. A bizottság erről egyébként vita nélkül dönt a határozati házszabály szerint.

Ki támogatja a napirend-kiegészítést? *(Szavazás.)* Három igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Nulla támogatás mellett akkor ezt nem vettük napirendre. *(Dr. Vadai Ágnes: Segítetek! Hárman támogattuk!)* Hárman támogatták és hatan tartózkodtak, tehát nem vettük napirendre, bocsánat.

Harangozó Tamás napirend-kiegészítést nyújtott be: „Tájékoztató a honvédelmi célra feleslegessé vált, nyilvántartott inkurrens fegyverek és fegyverrendszerek 2010 és 2015 között lebonyolított értékesítéséről”.

Ki az, aki támogatja ezt a javaslatot? *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás mellett a javaslatot nem vettük tárgysorozatba.

Most akkor a kiküldött meghívó szerinti öt napirendi pontunkról kell döntenünk. Ki az, aki támogatja a napirend elfogadását? *(Szavazás. - Dr. Harangozó Tamás Attila: Én javaslatot szeretnék tenni módosításra!)* Mindjárt, most szavazunk... - mármint van még lehetőség. Egyelőre fogadjuk el a napirendet! Tehát akkor hat igen. Ki nem támogatja a napirendet? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodással elfogadtuk a napirendet.

Harangozó alelnök úr ügyrendi kérdésben kíván akkor szólni.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Pont a napirend elfogadása előtt szerettem volna javaslatot tenni arra, hogy a napirendi pontokon belül kerüljön sor sorrendcserére, mégpedig úgy, hogy a szabálysértési eljárási törvénynek a Szél Bernadett LMP által javasolt módosítása a 2. napirendi pontként, azaz a tárgysorozatba vételi kérelmek közül elsőként kerülhessen napirendre, tekintettel arra, hogy ehhez a napirendi ponthoz szemmel láthatóan sok külsős vendég is érkezett a bizottság ülésére, és szerintem semmi nem indokolja, hogy őket megvárakoztassuk.

Tekintve, hogy a kormány részéről az 1. napirendi ponthoz már itt ülnek a meghívott vendégek, szerintem azon legyünk túl, és akkor utána kezdjük a Szél Bernadett-féle javaslattal, hogyha az elnök úr számára is méltányolható ez a módosító javaslat. Köszönöm.

ELNÖK: Igen. Azért van ez a sorrend, alelnök úr, mert napirend híján nehéz a napirenden belüli sorrendiségre javaslatot tenni. Ehhez előbb el kell fogadni a

napirendet, mert akkor van valami, aminek kapcsán javaslatot lehet tenni a sorrendváltásra. Amíg nem fogadunk el napirendet, addig nem lehet, mert addig nincsen elfogadott napirend.

De azt gondolom, hogy először kezdjük a sportról szóló törvénnyel, tekintettel arra, hogy az államtitkár asszony és a főosztályvezető úr is itt van, és utána nyugodtan jöhet a második, a szabálysértésekről szóló Szél Bernadett-féle indítványnak a tárgysorozatba vételi döntése.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7832. szám) bizottsági részletes vitája

Tehát a sportról szóló törvény módosításához benyújtott bizottsági javaslatunknak a részletes vitája következik, azzal, hogy először a részletes vita első részét kell lefolytatnunk a határozati házsabály 44. §-a alapján. Kíván-e ehhez valaki hozzászólni, a vitának ezen részéhez? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván.

Kérdezem a bizottságot, hogy elfogadja-e azt, hogy a 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel az előterjesztésünk. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)* Hét igen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodás mellett elfogadtuk.

Így a részletes vita második szakasza következik a kiküldött háttéranyagnak megfelelően.

Először Ágh Péter képviselő úr módosító indítványáról kell szavoznunk. Ha jól látom, akkor ez egy jelölésbeli pontosításra vonatkozó technikai módosító indítvány. Sajátos a helyzet, mert a bizottság az előterjesztő és a bizottság nevében kellene most itt előterjesztőként nyilatkozni. Ezért inkább azt javaslom, hogy megkérdezzük a kormány képviselőjét, és utána döntünk arról, mert majd amikor a bizottság szavaz a dologról, akkor tudjuk meg, hogy a bizottságnak mi a véleménye. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár asszony!

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! A módosító javaslatot támogatjuk, mivel tényleg jogtechnikai pontosításokat tartalmaz. Úgyhogy a kormány álláspontja az, hogy támogatjuk a módosításokat.

ELNÖK: Ez -a jegyzőkönyv kedvéért kérdezem - a tárca álláspontja vagy a kormány álláspontja?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Kormány.

ELNÖK: Kormányálláspont. Köszönöm szépen. Tehát támogatják. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Ki az, aki támogatja, tisztelt bizottság? *(Szavazás.)* Hét igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három.

A bizottság ülésén vendégként megjelent képviselőktől kérem, hogy jelezzék már, hogy melyik napirendi ponthoz kívánnak szólni. Kónya Péternél kitalálom, hogy a saját előterjesztéséhez leginkább, de hogyha jelzik a napirendi pontoknál, arról külön lehet szavazni. *(Jelzésre:)* Tessék!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Szilágyi György képviselőtársam a sporttörvényhez nyújtott be módosítókat, tehát mint előterjesztő...

ELNÖK: Világos, ő a sajátjához. Tehát én azért kérdezem, ezt kikövetkeztettem magam is, hanem hogy a többihez hozzá akarnak-e szólani. Majd jelezzék már, legyenek szívesek, jó? - és akkor arról döntenünk kell a házszabály szerint. Köszönöm.

A 2. pont Szilágyi György képviselő úré. Kérdezem, hogy kíván-e szólani. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném kérni a bizottságtól, hogy támogassa ezt a módosító javaslatot. Ez a módosító javaslat arról szól, hogy ha valamilyen probléma adódna a mérkőzésen, akkor a törvényjavaslat szerint a rendezőnek lenne a kötelessége, hogy a rendőrségi biztosítást és bármi egyébét, a rendőrségi beavatkozást kifizesse.

Véleményünk szerint egyébként, mivel a szervező és a rendező egy jogviszonyban áll egymással, szerződéses jogviszonyban, a szervezőnek is fontos feladatai vannak azzal kapcsolatosan, hogy egy mérkőzést adott esetben normálisan le tudjanak bonyolítani, és a felelőssége abban is rejlik, hogy milyen biztonsági szolgálatot alkalmaz, ezt a biztonsági szolgálatot ő hogy ellenőrzi, ennek a biztonsági szolgálatnak milyen feladatokat határoz meg adott esetben. Tehát hogyha valami probléma van, akkor mi úgy találnánk jónak, hogyha egyetemlegesen felelne a szervező és a rendező az adott problémával kapcsolatban, és egyetemlegesen viselné ezeknek a költségeit is.

Tehát ez egy olyan módosító indítvány, amely mind a szervezőt, mind a rendezőt arra kényszeríti, hogy minél hatékonyabban tudjanak együtt dolgozni, minél hatékonyabban és minél több egyeztetéssel folyjanak le ezek a mérkőzések a szervező és a rendező részéről. Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatomat! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! A módosító javaslatot a kormány nem támogatja, tekintettel arra, hogy a törvény és a végrehajtási rendelete alapján a rendőrséggel szerződéses jogviszonyban a szervező áll. Emellett a szervező és a rendező egyetemleges felelősségét általános, egyetemleges, generális szabályként a hatályos szöveg már tartalmazza, ez pontosan a 66. § (1) bekezdése. Úgyhogy ennek alapján a kormány a módosító javaslatot nem támogatja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Akkor ki az, aki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hét tartózkodás mellett nem fogadtuk el a javaslatot.

A következő Kubatov Gábor képviselő úr indítványa, amely a 72. § (1) és (6) bekezdését kívánja elhagyni. Államtitkár asszony? Ez összefügg egyébként - csak hadd egészítsem ki - azzal a javaslattal, amit most osztottunk ki a bizottságnak. Azt most megkapták a tisztelt képviselők? *(Dr. Vadai Ágnes: Igen.)* Szilágyi úr is? *(Dr. Vadai Ágnes: Az ülés előtt három perccel.)* Akkor kérném a kollégákat, hogy Szilágyi úrnak is adjanak egy módosító indítványt. *(Megtörténik. - Szilágyi György: Köszönöm szépen.)* Köszönöm szépen. Kormány? Egy picit nézzék már át! *(Dr. Vadai Ágnes: Elnézést! Most nem csináljuk végig ezt, és utána a végén ez a bizottsági?)* Csak jeleztem, hogy ez összefügg azzal a bizottságinak szánt módosító indítvánnyal, amit éppen önök is meg tudtak ismerni. Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tehát amelyet már előzetesen megkaptunk, arról nyilatkozom most, és azután...

ELNÖK: A Kubatov Gábor képviselő úr által előterjesztettről.

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen. Tehát a módosító javaslat indokolása szerint megszűnne az MLSZ azon joga, hogy biztonsági szabályzatával előírja a normál biztonsági fokozatú labdarúgó-mérkőzéseknel a beléptető rendszer alkalmazását. A módosítással így megszűnne az a lehetőség, hogy jelen sportrendezvények esetén ellenőrizni lehessen, hogy valóban a jegyvásárló megy be a sportrendezvényre. Az MLSZ mint a válogatott mérkőzések szervezője a normál biztonsági kockázatúvá minősített mérkőzések esetén is dönthet a beléptető rendszer alkalmazásáról. Erre vonatkozó döntés esetén az egyedi beléptetés szabályait a törvénymódosítással egyébként nem érintett rendelkezéseinek megfelelően gyakorolhatja. Úgyhogy én röviden azt mondanám, hogy a kormány a módosító javaslatot nem támogatja.

A módosító javaslat indokolásában említett kitiltásra, eltiltásra, kizárásra figyelemmel a büntetések, illetve intézkedések végrehajtására okot adó tevékenységek esetén az azt elkövető személy eltávolítása a mérkőzésről továbbra is lehetséges a törvény előírásai alapján. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Akkor szavazunk a kérdésről.

Ki támogatja a képviselő úr indítványát? *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nemtámogatás, egyhangúlag elutasítottuk ezt a javaslatot.

Varga képviselő úr módosítása a következő: ő szintén a 72. § (1) bekezdését javasolja módosítani. Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A kormány a módosító javaslatot nem támogatja, koncepcionális jelentőségű ugyanis, hogy a kiemelt biztonsági kockázatúnak minősített labdarúgó-mérkőzések esetén a névre szóló beléptetés teljes körűen megvalósuljon. Ezzel ellentétes rendelkezés nemcsak logikailag nem indokolt, hanem tartalmában is megkérdőjelezheti, mert a törvényi kötelező rendelkezés alóli esetleges mentesítés feltételeiről semmilyen támpontot nem határoz meg a módosító javaslat. Úgyhogy ennek alapján a kormány a módosító javaslatot nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)*

Ki támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* Egy igen... *(Jelzésre:)* Bocsánat, kettő. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hét tartózkodás mellett a javaslatot nem fogadtuk el.

Szilágyi György úré a következő, amelyik összefügg a 7-essel, tehát a 5-ös, 7-es összefügg. *(Jelzésre:)* Képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen.

ELNÖK: És a 12-essel is összefügg, azt is kell nézni hozzá.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. a szót, elnök úr. Összefügg az 5-ös és a 7-es igazából, de külön mondanám az 5-öst, mert külön is lehet venni.

Kivennénk azt a rendelkezést, hogy a normál biztonsági kockázatú sportrendezvény esetén a beléptető rendszer alkalmazása nem kötelező, és hogy a kiemelt biztonsági kockázatú sportrendezvény esetén pedig kötelező a beléptető rendszer alkalmazása.

Azért butaság így meghatározni ezt a kitétel, hiszen a következő paragrafusban - és erre is van egyébként módosító javaslatom - ezt az egész lehetőséget annullálják azzal, hogy a büntetési tételeknél a normál biztonsági kockázatú mérkőzésnél meghatározzák, hogy ha valaki nem alkalmaz beléptető rendszert, akkor szinte dupla vagy akár még nagyobb büntetést fognak kiszabni rá, hogyha bármi történik az eseményen. Ez oda fog vezetni, hogy hiába normál biztonsági kockázatú egy mérkőzés, hiába fogja ide besorolni mondjuk az adott minősítő testület, alkalmazni fogják a beléptető rendszert, mert azt fogja mondani az egyesület, és tényleg nem láthatja előre azt, hogy történik-e valami a mérkőzésen vagy nem, de bármelyik mérkőzésen történhet egyébként valami, és nagyon sok mérkőzésen, bármilyen biztonsági kockázatúnak is van minősítve, nem fog történni semmi. Tehát ez azt fogja eredményezni, hogy alapvetően alkalmazni fogják a beléptető rendszert az egyesületek, hiszen nem fogják megkockáztatni azt, hogy egy komolyabb büntetést kapjanak - teljesen felesleges, hogy bent maradjon a törvényben.

Az a kérdésem, hogy beszéljek-e a 7-esről is, vagy majd várjuk meg, amíg eljutunk oda.

ELNÖK: Nem, a 7-esről is akkor.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Jó. A 7-esnél pedig, és ez itt a nagy kérdés egyébként - kapcsolódik talán Varga László képviselő úr előző, el nem fogadott indítványához is valamilyen szinten.

Egy dolgot kellene eldönteni a tisztelt bizottságnak: ha változtatni szeretne a jelenlegi sporttörvényen, és azért kíván változtatni a jelenlegi sporttörvényen, mert felismerte a kormány és felismerték azok a képviselők, akik esetleg kezdeményezték ezt a módosító javaslatot, hogy nem jó az a jelenlegi állapot, amikor a kormány súlyos milliárdokat költ stadionfejlesztésre, felépítenek új stadionokat, húszeszes stadionok állnak üresen és konganak az ürességtől, még akkor is egyébként, amikor mérkőzés zajlik ott. Tehát jó lenne, hogyha a szurkolók visszatérnének a lelátóra, jó lenne, hogyha végre ugyanolyan hangulatú mérkőzések lehetnének, mint amilyen hangulatú mérkőzések jellemezték mondjuk a magyar labdarúgás hazai bajnokságát. Ha ez a cél, hogy a szurkolók visszatérjenek a lelátóra, ezzel egyébként sportszakmai célokat is megvalósítva, hiszen a labdarúgó Európa-bajnokságra való kijutásunknál énszerintem a felkészülés jelentős része lenne az is, hogy a válogatott labdarúgóink tömött lelátók előtt játsszanak, és szokják azt a hangulatot, amit mondjuk majd az Európa-bajnokságon tapasztalni fognak, ahol lesznek nézők azokban a stadionokban, ahol játszani fognak.

Tehát hogyha az a cél, hogy a szurkolókat visszacsábítsuk a lelátóra, akkor tisztában kell lenni mindenkinek azzal, hogy a legfontosabb okot, ami miatt a szurkolók nincsenek ma a lelátón, a legfontosabb okot kell megszüntetni. Itt toldozgathatjuk-foldozgathatjuk és elfogadhatunk bármilyen módosító javaslatokat, ha azt nem szüntetjük meg, hogy kötelező legyen a szurkolói kártya kiváltása, akkor onnantól a szurkolók nem fognak visszatérni a lelátóra.

Egyébként arra hivatkozni, hogy a szurkolói kártya és a vénaszkenneres azonosítás az bármilyen biztonságot jelentene, a mérkőzések biztonságos megrendezését segítené elő, az egy hazugság. Semmi másra nem szolgál a szurkolói kártya és a vénaszkennereléses beléptetés, mint esetleg a beléptetés meggyorsítására.

Arra, hogy valaki valamilyen rendbontást követ el egy mérkőzésen, arra semmilyen hatása nincs sem a vénaszkennernek, sem a szurkolói kártyának, hiszen megvannak azok a törvényi lehetőségek, mind a kitiltás intézménye törvényadta lehetőség. Arra, hogy a rendbontókat azonosítani tudják, erre alkalmasak a modern stadionok legfőképpen, hiszen például a Ferencváros Üllői úti stadionjában több mint háromszáz kamera figyeli egyszerre a nézőtér minden szegletét, be lehet azonosítani az elkövetőket...

Engem zavar az, amikor valaki, bocsánatot kérek, és nem a képviselőtársaim közül, hátul ül és kommentálja egy képviselőnek a szavait, mondjuk adott esetben bármilyen gesztusokkal, bocsánatot kérek érte! Még akkor is, hogyha esetleg jár mérkőzésre vagy nem, fogalmam sincs.

Először is ezt az okot kellene megszüntetni, hiszen ha nem szüntetjük meg, akkor nem fognak kimenni a szurkolók. Tehát még egyszer mondom: be lehet azonosítani a rendbontókat, megvannak a törvényi feltételek, hogy kitiltsák ezeket a rendbontókat a mérkőzésekről, és megvan annak is a lehetősége, hiszen a névre szóló jeggyel már ki lehet zárni azt, hogy valaki belépjen a stadionba. Ismét ajánlom a figyelmükbe azt a rendelkezést - mindig az angliai példákat hozzák -, hogy Angliában a kitiltott szurkolók nem azért nem mennek be a stadionba, mert ott bármilyen vénaszkenneres... - mert nincs sehol a világon vénaszkenneres azonosítás, csak Magyarországon, az FBI meg a CIA épületeiben talán. Nem azért nem mennek be a stadionba, mert onnan fizikailag próbálják meg őket kitiltani, hanem törvényileg, olyan törvényeket fogadtak el, ami azt mondja ki, hogy ha valaki ki van tiltva, és a kitiltása alatt csak belép egy sportlétesítménybe, akkor azonnal letöltendőre változik az a büntetés, amit kapott az első ítéletkor. Ez óriási visszatartó erő, meg sem kockáztatják a kitiltottak, hogy belépjenek a stadionba. Tehát nem kellene a normális szurkolóknak megnehezíteni a belépését, nem kellene olyan feltételeket támasztani a normális szurkolókkal szemben, amely feltételek miatt nagyon sokan kint maradnak a mérkőzésről.

Utolsó mondat: avval is tisztában kellene lenni mindenkinek, hogy ez nemcsak a szurkolótáborokról szól. Több ezer olyan ember nem jár ki mérkőzésre, aki nem tartozik a szurkolótáborba, de nem vállalja ezeket a felesleges procedúrákat azért, hogy ő bemenjen egy mérkőzésre, és mivel a szurkolótáborokkal eltűnt a hangulat is a mérkőzésekről, ezért egy hangulattalan és egyébként a színvonalában alacsonyabb színvonalú mérkőzésekre, mint a nemzetközi mérkőzések, ilyen jegyárak mellett nem tudnak kimenni ugyanúgy a családok - és nem is mennek ki. *(Dr. Vadai Ágnes: Focizni kéne!)*

Tehát én arra kérném önöket, hogy fogadják el ezt a módosító javaslatot, hiszen amennyiben megmarad a szurkolói kártya és a klubkártya kötelező kiváltásának a lehetősége, attól a szurkolók ugyanúgy kint maradnak. De ebben a módosító javaslatban megmarad a lehetősége arra egy egyesületnek, hogy ugyanúgy alkalmazzon vénaszkenneret, ugyanúgy alkalmazzon szurkolói kártyát, kedvezményeket ad a szurkolóknak és hasonlókat. De nem kötelezőként, hanem önként vállalnák a szurkolók azt, hogy kiváltják a szurkolói kártyát, a vénaszkenneret, és innentől kezdve nem kötelezik rá, hanem önkéntes alapon válthatnák ki ezeket a dolgokat. Tehát szerintem mindenkinek lehetősége van arra, hogy azt a rendszert alkalmazza és azt a rendszert vegye igénybe, amelyik rendszert ő szeretné vagy amelyik rendszer neki a legmegfelelőbb. Úgyhogy kérem, hogy támogassák mind az 5-ös, mind a 7-es módosító javaslatban leírtakat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár asszony?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A módosító javaslat eredményeként a beléptető rendszer alkalmazása valamennyi mérkőzés esetén a szervező mérlegelési jogkörébe tartozna. A módosító javaslatot a kormány nem támogatja, mivel a labdarúgás sportágban a kiemelt biztonsági kockázatú mérkőzések esetén a beléptető rendszer törvény alapján lehetővé tehető, annak alkalmazása alapvető feltétele a nézőtéri erőszak visszaszorításának és a sportrendezvények biztonságának.

Megjegyezném, számos NB1-es csapat képviselői, szurkolói szervezetek egyetértettek a módosításokkal, az előzetesen hozott módosításokkal, ennek alapján a kormány a módosító javaslatot nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni a vitához? *(Jelzésre:)* Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Csak szeretném tudni, hogy jól értettem-e az államtitkár asszony szavait, hogy azt mondta, hogy a szurkolói szervezetek egyetértettek ezzel a módosító javaslattal. Államtitkár asszony, nem tudom, hogy ezt honnan veszi. Amikor mi itt ültünk, elmondták a szurkolók a véleményüket, a szurkolói szervezetek nem hiszem, hogy egyetértenek ezzel a javaslattal. Bár most nincsenek itt ők, nem tudják megvédeni az igazukat, de a szurkolói szervezetek biztos, hogy ezzel a javaslattal nem értettek egyet. *(Dr. Vadai Ágnes: Szavazzunk!)*

ELNÖK: Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Akkor szavazunk.

Ki az, aki támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* Ketten támogatják. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Heten nem támogatják, tehát nem kapott többséget és nem támogatjuk Szilágyi úr 5., 7. és 12. javaslatát.

A 6-os javaslat következik, amely a 72. § (6) bekezdésének az elhagyását javasolja. *(Jelzésre:)* Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Ez összefügg azzal, hogy az előző módosító javaslatban azt javasoltam, hogy a normál biztonságú mérkőzéseknél a beléptető rendszert felesleges, hogy leírjuk, hogy nem alkalmazhatják, úgymint alkalmazni fogják.

Akkor viszont, hogyha meg szeretnénk hagyni ezt a részt, javasolom, hogy a 3. § (2) bekezdése kerüljön változtatásra. Hiszen a beléptető rendszer használatával kapcsolatosan egymás hatását lerontó rendelkezések nem segítik a betarthatóságot, és a (6) bekezdés alapján egy adott fegyelmi vétség miatt a szervező akár kétszeresen is büntethető lenne a jogerősen megállapított kötelezettségszegés miatt, illetve a beléptető rendszer alkalmazásának mellőzése miatt, ami aránytalan. Tehát mivel a két rendelkezés hatását rontja, tehát a hatást rontja, ezért kérem, hogy támogassák a módosító javaslatot, hogy ez ne következzen be.

ELNÖK: Kíván-e valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A módosító javaslatot a kormány nem támogatja, figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat érintett jogszabályhelye fontos új rendelkezést tartalmaz.

A törvényjavaslat alapján megváltozó minőségi rendszer tekintetében a normál biztonsági kategóriába sorolt mérkőzések esetén a szervező felelőssége, hogy alkalmaz-e beléptető rendszert vagy nem. Ugyanakkor abban az esetben, ha annak feltételei

adottak, a szervező viszont úgy dönt, hogy nem alkalmaz beléptető rendszert a mérkőzésen, viszont a szervező részéről a biztonsági követelmények megsértésére kerül sor, amit jogerős sportfegyelmi eljárás eredményeként meg is állapít a szövetség, sportfegyelmi büntetésként a törvényben meghatározottak szerint pénzbüntetés, valamint fegyelmi büntetés alkalmazása is kötelező lesz.

Ez önmagában viszont nem jelenti, hogy a normál biztonsági kockázatú mérkőzések esetén továbbra is a szervező mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy alkalmaz-e beléptető rendszert vagy nem. A beléptető rendszer alkalmazásának feltételrendszere, hogy a mérkőzés során a biztonsági hiányosságok miatt előírt szankció két egymástól teljesen független és különböző rendelkezés legyen. Úgyhogy ennek alapján a kormány a módosító javaslatot nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)*
Nem.

Akkor kérem, hogy szavazzunk! Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egy igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kettő nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás mellett a javaslatot nem fogadtuk el.

A 8-as pont következik, Szilágyi György úr javaslata. *(Jelzésre:)* Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom, csak kérdezni szeretném még közben, hogy a 7-esről akkor nem szavaztatott az elnök úr, mert az előbb az 5-ösről szavaztunk. Vagy együtt szavaztunk az 5-ösről és a 7-esről?

ELNÖK: 5., 7., 12., arról szavaztunk az előbb.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tehát együtt. Jó, köszönöm szépen.

A 8. pont alatti módosító javaslatnál azt tenné lehetővé a törvény, hogy a vendégszurkolókra a klubkártya használatára vonatkozó kötelezettséget a vendég sportszervezet legyen jogosult meghatározni. Tehát a törvény pedig kimondja, hogy a sportrendezvény szervezője jogosult rendelkezni a sporttörvény szabta keretek között arról, hogy milyen feltételekkel teszi lehetővé bárki számára a rendezvényre való belépést.

Tehát itt az a helyzet állna elő, hogy van egy szervező, aki most az elfogadott módosítások és a törvény alapján felelősséggel tartozik azért, hogy ő adott esetben hogy rendezi meg ezt a mérkőzést, milyen feltételeket ír elő és határoz meg a belépni kívánó szurkolóknak, és ezzel ellentétesen a vendég sportszervezet, aki nem szervező, ő ott benne is van a nevében, vendégként játszik, vendégként szerepel ebben a stadionban, ő egy teljesen más dolgot határozhatna meg a saját szurkolóira vonatkozóan. Ez a véleményem szerint nem megfelelő, hiszen a normaalkotás során fokozatosan figyelni kell arra, hogy a kihirdetésre kerülő szabályozás következetes, egyértelmű és ami nagyon fontos, diszkriminációmentes legyen.

Egy és ugyanazon mérkőzésre csupán azért, mert valaki egy másik csapatnak a szurkolója, más szabályokat lehetne meghatározni adott esetben ezekre a szurkolókra, ez diszkrimináció. Tehát én azt szeretném kérni, hogy ezt a rendelkezést, ezt a részt töröljük, és kérem, hogy fogadják el a módosító javaslatomat, hogy ne lehessen megkülönböztetni a hazai és a vendég szurkolóknak a belépésével kapcsolatos irányelveket egy adott mérkőzésen.

ELNÖK: Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A kormány a módosító javaslattal nem ért egyet. A szurkolói kártya egyik lényegi eleme, hogy abban az esetben, ha annak a kiváltásáról van szó, a sportszervezet rendelkezik, úgy azt a sportszervezet részvételével megtartásra kerülő mérkőzéseken egységesen lehessen alkalmazni, függetlenül attól, hogy a sportszervezet hazai vagy vendég minőségben van jelen a sportrendezvényen.

Ez a rendelkezés a módosító javaslatokhoz fűzött indokolással ellentétben nem rontja le a jogalkalmazást, sőt, várható hatása azzal éppen ellentétes, segíti a vendégszurkoló és a klubja közötti együttműködést. Ennek alapján a kormány a módosító javaslatot nem támogatja.

ELNÖK: Csak annyi pontosítást hadd tegyek, hogy igazából a vendégszurkoló az egy státusz, tehát nem azt jelenti, hogy valaki kinek szurkol, hanem az egy jogi státusz. A vendégszurkolónak a jegyet nem a szervező árusítja, hanem a szervező átadja azt a kontingenst, amit a bajnokság kiírója meghatároz a vendégcsapatnak, és azt a vendégcsapat értékesíti. Tehát igazából az az értékesítési rendszer az pont olyan, mint a vendégeknél általában igaz. Egyébként hogyha a vendégcsapatnak szurkol valaki, de nem a vendégszektorban ül, akkor rá pontosan azok a szabályok vonatkoznak, amelyek mindenki másra.

Tehát itt a vendégszurkoló az egy jogi kategória, és a vendégszurkolók számára a szabályokat, az értékesítést a vendégcsapat határozza meg, nem pedig a házigazda. Csak ezt szerettem volna tisztázni. *(Szilágyi György jelentkezik.)* Igen? Egyébként nem aszerint van a megkülönböztetés, hogy valaki kinek szurkol. Ha valaki valakinek szurkol és beül egy semleges szektorba, rá azok a szabályok vonatkoznak, amelyek egyébként a hazai szurkolókra.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Igen, elnök úr, én értem. Csak amit most elmondott ezzel a példával, egyazon ember, aki ugyanazt a mérkőzést néz meg, két különböző feltétellel tekinti meg ezt a mérkőzést, ha ez így van.

A másik eset, amit azért csak röviden megemlítenék, történt az elmúlt időszakban nem egy olyan mérkőzéssel kapcsolatos énszerintem egyébként visszaélés, amikor is a szervező egyesület meghatározta a látogatásnak a feltételeit, majd utána valamilyen nyomásra, valamilyen felsőbb utasításra ezeket megváltoztatta. Ilyen volt egyébként legutóbb a Pápa-Ferencváros mérkőzés, ahol a pápai szervező egyesület meghatározta azt, hogy hogy lehet belépni a stadionba, nem írt elő szurkolói kártyát, majd érdekes módon két nap múlva homlokegyenest megváltoztatta a véleményét, és azt mondta, hogy nem, akkor most ez egy olyan mérkőzés lesz, ahol még a pápai szurkolókat is büntette azzal, hiszen a Ferencváros játszott, hogy csak szurkolói kártyával léphetnek be a stadionba. Ez megint nem azt szolgálta, hogy minél több néző legyen kint ezen a mérkőzésen, pedig hozzáteszem, hogy... - bocsánat, egyébként nem Pápa, hanem Paks, tévedtem. *(Derültség.)* P-P. Tehát a Paks-Ferencváros mérkőzés volt. Pedig ez egy olyan mérkőzés volt, furcsa kimondani egyébként, de az első és a második helyezett játszott egymással, tehát egy rangadónak nevezhető mérkőzésnél határozták meg ezeket a feltételeket, úgy, hogy semmilyen kiemelt kockázata egyébként, attól függetlenül, hogy az első és a második helyezett játszott, nem volt a mérkőzésnek.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még hozzászólás? *(Jelzésre:)* Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Csak egy kérdésem lenne, mert nálunk Varga László Diósgyőr méltán világhírű csapatának szurkolója foglalkozik ezzel a kérdéssel, és én sem nagyon akarom magamat belevetni.

De most így jogászként elolvasva ezt a mondatot, a kormány képviselőjétől is kérdezem meg az elnök úrtól is, tehát azzal a szóval, hogy „vagy”, azzal valóban, ha jól értem, azt a lehetőséget fogják megteremteni, hogy a stadion egyik felében ilyen típusú emberek ücsörögnek, a másik felében olyan típusú belépésre jogosult emberek ücsörögnek, és már megint valakinek a diszkrecionális jogköre lesz, hogy kit szívatnak, kit nem szívatnak a meccs tekintetében.

Ha „és” lenne, most anélkül, hogy belebocsátkoznék az egészbe, mert engem ez a téma, nagyon sajnálom, ha népszerűségvesztést fog okozni, nem érdekel, a biztonsági része igen, a többi nem. De őszintén, tehát vagy „és”, és mindenkire egyformán vonatkozik, vagy hagyjuk el ezt a rendelkezést, ahogy Szilágyi úr mondja, és akkor a szervező egy konkrét meccsen megmondja, hogy ki milyen feltételekkel jöhet be, és nincs kivétel meg nincs vagy-vagy.

Tehát ezt őszintén kérdezném, hogy azért ha elolvassuk ezt a mondatot, ugye azt eredményezheti a „vagy” szó öröme, hogy ha meg nincs kedve ezt előírni például a vendégek tekintetében, akkor a vendégeknek nem kell majd, csak a szervezőknek meg a hazai szurkolóknak. Tehát énszerintem logikailag, jogászként elolvasva ez a mondat ezt fogja jelenteni, de kérdezem a véleményüket. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Mirkóczki úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én sem húzom az időt, csak Harangozó képviselőtársamra reagálva szeretném mondani, hogy mivel ő nem ismerője ennek a rendszernek, csak szeretném mondani, hogy ezek a módosítások, itt főleg a jegyzőkönyv kedvéért emelem ki, ezek kizárólag a Fradi-táborról szólnak, és Kubatov Gábor nyomásának hatására kerültek be ezek a passzusok. Ezt én azért mondom, mert nyilván az államtitkár asszony ezt nem fogja kimondani, de legyen mindenki számára világos és fekete vagy fehér, ez semmi más célt nem szolgál, minthogy Kubatov Gábor akarata érvényesüljön a hazai lelátókon. Pont. Ezt mástól nem fogja hallani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ez persze jól hangzik, de éppen most szavaztuk le azt a módosítót... *(Derűlség.)*

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Az egy másik.

ELNÖK: ...amit Kubatov Gábor tett be. Csak tényleg azért, hogy világos legyen a dolog, a rendszer nem erről szól. Arról szól, hogy lehetővé tesszük azt, hogy a bajnokság egyes résztvevői maguk döntsék el a saját kockázataikat ismerve, a saját szurkolótáborukat ismerve, hogy a saját mérkőzéseiken alkalmazzák-e a szurkolói kártyát, a beléptető rendszert és a névre szóló jegyértékesítést vagy sem, és ezt eldönthetik meccsről meccsre. Ezt következetesen végigvittük a törvényen, tehát ez egyfajta szabadságfok. Ez ennek a következménye, mert ugye teljesen nyilvánvaló, mondom még egyszer, hogy a vendégszurkoló az egy jogi kategória, az azon szurkoló, akinek a jegyét nem a rendező értékesíti, hanem a vendégcsapat értékesíti. Tehát itt szó sincs erről.

A Fradi mint csapat egy egészen más állásponton van, mint amit egyébként a törvényalkotó vagy most a javaslattevő képvisel, mert mi a labdarúgó-mérkőzések látogatásával kapcsolatos feltételrendszert könnyítjük annak érdekében, hogy ne

legyen felesleges nehézség bejutni egy labdarúgó meccsre, megszüntetjük a szurkolói utaztatást, megszüntetjük a jegyértékesítési korlátozást és a kötelező, általános szurkolói kártyát és a beléptető rendszer alkalmazását mindenfajta esetben, és ezt vezetjük következetesen végig.

Amit Harangozó úr mondott, azt, én azt gondolom, hogy úgy lehet korrigálni, mert ez ebben az értelemben egy nem jó megfogalmazás - vagy ezen lehet vitatkozni -, hogy magát a „vagy” szót hagyjuk el, mert akkor a mondat értelmet nyer. Vagy az, hogy „...a beléptető rendszer alkalmazása esetén a sportrendezvény szervezője, a vendégszurkolók tekintetében a vendég sportszervezet...”. És akkor ez a dilemma, hogy ez a vagylagosság látszólag arra utal, hogy valaki majd eldönti, hogy ezt alkalmazni kell-e vagy sem, az megszűnik, mert ez világosan megmondja, hogy a „vagy” szó elhagyásával a vendégszurkoló esetében kinek kell eljárni, és akkor a dolog meg van oldva. *(Jelzésre:)* Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Egy kérdésem lenne, hogy pontosan értsem. Nem afelé akarunk elmenni, hogy egy konkrét példát mondjak, hogy mondjuk van egy Debrecen-Ferencváros mérkőzés... - mert azt mondta az elnök úr, hogy a vendégszurkolók az egy kategória...

ELNÖK: Igen, azok a szurkolók, akik...

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): ...hogyan erre a meccsre mondjuk a Ferencváros árusítja a jegyeket.

ELNÖK: Így van.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): De nem afelé kellene elmennünk egyébként, elnök úr, és nem az lenne a cél, hogy én mondjak leutazhassak nyugodtan Debrecenbe vagy éppen Debrecen környékén vagyok mondjuk a kislányommal, és én nyugodtan egy zöld-fehér sálban odamehessek a debreceni stadionba? És egyébként nem szeretnék beülni a szurkolótáborba, mert már kinőttem abból, hogy szurkolótáborban üljek, a kislányom sem szeretne ott lenni, és nyugodtan beülhessünk a debreceni stadion bármelyik szektorába, mert úgysem lesz atrocitás közöttünk, hiszen az a cél, hogy családi rendezvény legyen egy mérkőzés. Akkor rám melyik szabály fog vonatkozni, ha én egy Ferencváros sálban, egyébként nem a ferencvárosi szurkolók közé szeretnék beülni a mérkőzésre, hanem csak szeretném megnézni nyugodtan a Debrecen-Ferencváros mérkőzést? Ez lenne a cél, hogy akkor...

ELNÖK: De, Szilágyi úr, rendkívül egyszerű a dolog: akkor az a szabály fog önre vonatkozni, amit a rendező csapat meghatározott a szurkolótábornak *(Szilágyi György: Melyik oldalnak?)*, tehát azoknak, akik egyébként a debreceni csapat szervezésében veszik a jegyet. Tehát akkor önre az vonatkozik. Hogyha a debreceni csapattól veszi a jegyet, akkor az a szabály vonatkozik önre is, mint mindenkire, aki a debreceni csapattól vette a jegyet. Hogyha ők előírnak azonosítást, helyre szóló értékesítést, akkor ez vonatkozik önre, ha meg nem, akkor meg nem. Ha a Ferencvárostól veszi a jegyet, akkor pedig az vonatkozik önre, amit a Ferencváros megvett, és abba a szektorba kell ülnie.

Tehát ön nyílt kapukat dönget. Hogyha nem akar beülni egy ilyen meccsen a vendégcsapat szurkolói szektorába, akkor odamegy a stadionhoz, ahol rendezik a meccset, elolvassa, hogy az adott eseményre milyen szabályok vonatkoznak és az alapján vesz jegyet. Ha a szurkolói kártyával van azonosítás, akkor megadja a nevét, és

a beléptetésnél ellenőrzik, hogy ön a jegyével megy be, ha nem kell, akkor meg beül, ahová akar, pontosabban ahová szól a jegye. *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Elnök úr, ügyrendi javaslatom lenne, mert ez egy mérhetetlenül fontos téma azt gondolom, de vannak olyan dolgok, amit egyébként törvényileg sem lehet szabályozni. Tehát ha normális emberek járnak meccsre, akik nem akarnak veszekedni meg verekedni, akkor bárhová be lehet majd ülni.

Úgyhogy én azt szeretném javasolni, hogy szavazzunk erről a módosító javaslatról, hogy haladjunk, mert, még egyszer hangsúlyozom: rendkívül fontos téma, hogy a Paks-Ferencváros meccsen ki hova ül, de szerintem vannak olyan témák, amik ennél egy icipicit fontosabbak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mindenképpen... *(Szilágyi György: Már szavaztunk minden módosítóról, képviselő asszony, csak nem figyelt! - Dr. Vadai Ágnes: Nem szavaztunk minden módosítóról!)* Egy pillanat, mindenképpen szavazunk erről a módosító indítványról, mert ez a dolgunk, és remélem, a képviselőknek nem okoz nehézséget, hogy a dolgukat végzik, tehát alaposan körbejárva egy-egy módosító indítványt *(Dr. Vadai Ágnes: Nem, csak végtelenül unom az ostobaságot.)*, utána megfontolt döntést tudnak hozni, mindenki erre tette le az esküjét és ez a dolga. Ha a munkánkat végezzük, az nem szabad, hogy nehézséget okozzon senkinek sem. *(Dr. Vadai Ágnes: Az nem munka, hogy a Ferencváros-Paks meccsen mi történt. - Dr. Harangozó Tamás Attila: Elnök Úr!)* Tessék, alelnök úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Akkor én ezt, amit az előbb mondtam konkrét javaslatként, visszavonom, azzal ne foglalkozzunk, mert nem fog semmit javítani rajta. Vagy azt fogadjuk el, amit Szilágyi úr javasol, és világos lesz, hogy csak a szervező felel azért, hogy egy meccsen mi történik vagy nem. Az „és” sem segít ezen a történeten.

Nem akarok nagyon belemenni. Azt önök tudják, hogy egy sportrendezvény tekintetében önök a felelősséget megoszthatják-e egy másik csapattal - énszerintem nem. Tehát szerintem ez egy hülyeség, nem tudok rá mást mondani. Mert abban a stadionban, azon a meccsen a szervező fog felelni mindenért, ezért neki kell a feltételeket előírni, és egy másik csapat nem írhat elő másik típusú feltételt szerintem. De ezt még mindig csak jogászként mondom. Ha utána abban a szektorban balhé van, mondják meg, ki fog érte felelni. És más feltételekkel lehetett oda menni, mint egyébként a szervező előírta, de tényleg ennyi. Köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes: Volt egy ügyrendi javaslatom, amiről szavazni kellett volna.)*

ELNÖK: Alelnök Úr! Sajátos ez a rendszer. Nem feltétlenül kell, hogy mindenki tudja, de a vendégszurkolók szektorában a rend fenntartásáért nem a rendező csapat felel, hanem egy megkötött szerződés alapján, amit a rendező köt a vendégcsapattal, a vendégcsapat biztonsági szolgálata. *(Mirkóczki Ádám: Ez a baj.)* Ilyen értelemben ez egy bonyolultabb rendszer.

Én mégis arra tennék javaslatot, hogy ha a „vagy” szót elhagyjuk, akkor egyértelműbb a javaslat, és akkor nem okoz az dilemmát, hogy ezt vagylagosan kell alkalmazni vagy sem, mert világos, hogy a hazai sportrendezvény vezetője, tehát a sportrendezvény szervezője az hogyan járjon el a vendégszurkolók esetében is.

Tehát én arra tennék javaslatot, de szavazunk erről a javaslatról is, amit Szilágyi úr mond. *(Jelzésre:)* Most hozzá akar még szólni? *(Szilágyi György: Igen, még van egy mondat.)* Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tudom, hogy Vadai Ágnesnek biztos most problémája van, hogy hozzászólok, de muszáj hozzászólnom. Hiszen, elnök úr, pont most jött ki az a probléma, amit eddig mondani próbáltam, és most ön is alátámasztotta, rendben van. Hogyha a vendégszurkolókért, ön azt mondja, hogy a vendég sportegyesület felel, mert ő adja a rendezőket, pont ezért nem fogok tudni beülni a debreceni stadionba bármelyik szektorba zöld-fehér sálban, mert azt fogják mondani a debreceni rendezők és szervezők, hogy maga Ferencváros-szurkoló, én önért nem felelek. Akkor ki felel értem adott esetben egy másik szektorban? Hát ezt használják ki...

ELNÖK: Szilágyi úr, ne keverje...

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): ...arra, hogy ne engedjék be a szurkolókat a stadionba, ezt értse meg, elnök úr!

ELNÖK: Nem! Keveri a fogalmakat, ez a probléma. Különböztesse meg azt, hogy ön kinek szurkol, illetőleg azt, hogy a vendégszurkoló egy jogi kategória. Ön annak szurkol, akinek akar, ha vesz egy jegyet, attól függően vonatkoznak önre a szabályok, hogy kitől veszi. Ha a vendégcsapattól veszi, akkor a vendégcsapat által meghatározott szabályok vonatkoznak önre, már csak azért is, mert a vendégcsapat és a hazai csapat közötti polgári szerződés alapján egyébként a vendégcsapat felel azért, akiknek ő adta el a jegyet, és a biztonságukért is, függetlenül attól, hogy kinek szurkol. Tehát ön szurkolhat egy harmadik csapatnak is. *(Derültség.)*

Nézze, ön Ferencváros szurkoló, elmegy egy Düsseldorf-Bayern München meccsre. Akkor, ha a Düsseldorf csapatától veszi a jegyet, el kell fogadnia azt, hogy abban a szektorban a Düsseldorf csapata az, amelyik meghatározza a feltételeket, és aszerint kell önnek viselkedni. *(Dr. Vadai Ágnes elhagyja az üléstermet.)* Ha a Bayern Münchentől veszi, akkor más vonatkozik rá, ha semleges szektorba veszi, még ott is van különbség. Tehát ez egy kifinomult rendszer ebből a szempontból, és ettől teljesen független, hogy ön egyik csapatnak sem szurkol éppen, csak meg akarja nézni.

Tehát, tisztelt bizottság, támogatjuk-e Szilágyi György módosító indítványát ebben a formában? *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat nem. Tehát ön támogatta? *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Igen.)* - akkor két igennel, hat nemmel nem támogattuk.

Ennél egy olyan bizottsági módosító indítványt kezdeményezek, amelyik ennél a 72/A. § (1) bekezdésénél a „vagy” szócskát hagyja el, és akkor így egyértelmű a fogalmazás, és talán Harangozó úrnak a jogászias aspektusú hozzászólása is helytálló. Ki az, aki hozzá akar szólni ehhez? *(Senki sem jelentkezik.)*

Ha nem, akkor ki támogatja azt, hogy ezt a bizottsági módosítót beadjuk? Kérem, szavazzanak! Ki támogatja? *(Szavazás.)* Heten támogatjuk. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a módosító indítványt beadjuk. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Én nem ezt javasoltam.)* Jogos, mert nem ezt javasolta Harangozó úr, de ez ebből a szempontból mindegy.

A 9. pont Ágh Péter képviselő úr javaslata, a 7. §-nak a módosítását javasolja. Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A módosító javaslat jogtechnikai pontosításokat tartalmaz, amelyet a kormány támogat.

ELNÖK: *(Dr. Vas Imre: Nagy a szóköz.)* Igen. *(Derűtség.)* Ki az, aki hozzá kíván szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki támogatja? *(Szavazás.)* Hét igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Mirkóczki úr tartózkodott.

Varga úr 10. pontban megfogalmazott módosító indítványa itt a felhatalmazó részt venné ki a törvényből. Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A módosító javaslatot a kormány nem támogatja.

A végrehajtási rendeletre vonatkozó felhatalmazó rendelkezés az állami sportcélú támogatások felosztásának, felhasználásának és ellenőrzésének külön kormányrendelettel történő szabályozásával a sportcélú állami támogatások kihelyezésének szabályait indokolt külön jogszabályban rendezni, figyelemmel a sportpolitikai felelős ágazathoz és a Magyar Olimpiai Bizottság között a sportcélú állami támogatások felhasználására jelentkező feladatok összehangolásának meglévő igényeire. A felhatalmazó rendelkezés, összhangban az államháztartási törvénnyel, annak rendelkezéseivel ezt a célt szolgálja.

Itt megjegyezném, hogy ez a sporttörvény 79. §-ára vonatkozó rendelkezések sorozatát tartalmazza, hogy a kormány felhatalmazásokat kap, és itt hiányzott ez a pont, ez a b)-n) pont, tehát abszolút joghézag miatt kellett ezt betennünk. Úgyhogy ez mindenféleképpen meggyorsítja a felhasználást és a pénzügyi finanszírozást.

ELNÖK: Igen. Ki az, aki hozzá kíván szólni? *(Jelzésre:)* Hozzá kíván szólni Szilágyi úr. Hozzájárul a bizottság, hogy Szilágyi úr részt vegyen a vitában? Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú. Parancsoljon! Azért kell ezt, mert most nem előterjesztő.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Igen, igen. Köszönöm szépen, elnök úr. Azért szólok hozzá, hiszen Varga képviselő úrral maximálisan egyetértettünk ezen pontnak a feleslegességében, hiszen a sportcélú támogatások, az állami sportcélú támogatások elosztására világos, egyértelmű törvényi szabályozás van érvényben több éve.

Az, hogy ezt az egyértelmű és világos törvényi szabályozást nem hajlandóak betartani ma Magyarországon, azért teljesen felesleges most újra változtatni egy bármilyen rendelkezést, hogyha nem fogják betartani. Be kellett volna tartani mind a Magyar Olimpiai Bizottságnak, mind a sportért felelős államtitkárságnak, mind a sportági szakszövetségeknek azokat a törvényi előírásokat, amely törvényi előírások jogszerűvé és egyértelművé tették eddig is a sporttámogatások, az állami célú sporttámogatások elosztását. Ezt nem tartották be - felesleges most egy újabb rendelkezést hozni, hogyha ezt sem akarják majd betartani. Megvannak a törvények, ezeket a törvényeket kellene betartani a jövőben is, amit eddig nem tartottak be. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Engedje meg, hogy ellentmondjak önnek! A helyzet az, hogy személyes tapasztalatom van arról, hogy a sporttörvényből elhagyott felhatalmazó rendelkezés híján az államháztartási törvény szabályozta a sportcélú támogatások felhasználását és annak bizonyos szabályait, viszont nem sportcélú, tehát nem sportszakmai logika alapján, hanem kifejezetten államháztartási logika alapján.

El tudom önnek mondani, mert ismerem a szövetségeknek a belső működését, de a boksztot mindenképpen, mert annak én vagyok az elnöke, a dolog az olyan mértékben ésszerűtlen és tarthatatlan, ami egyszerűen már effektíve káros annak a célnak az elérésében, amit egyébként a kormány a sporttörvényben, az államháztartási törvényben meg a sportpolitikában megfogalmazott. Számtalan ilyen esetet tudok

önnek mondani, amikor nem vette figyelembe, mert az államháztartási törvény nem tudja figyelembe venni, hogy bizonyos sportágak nem ugyanazok. Meghatározta az államháztartási törvény azt, hogy amit a MOB-on keresztül finanszíroz az állam, annak a 70 százaléka az sportolói célú támogatás, 30 százaléka - most nem pontosak az arányok - az dologi célú felhasználás. Most a következő a probléma: a jégkorongnál a dologi kiadások sokkal nagyobbak, mert elképesztően drága a felszerelés, mondjuk egy úszósportnál meg nem. És egyébként, miután nem voltak specifikálva ezek a feltételek, ezért nem lehetett értelmesen alkalmazni, csak úgy, hogy mindenki megpróbálta a maga logikája alapján, betartva ráadásul a NOB-nak is, megjegyzem, az államháztartási törvénnyel nem minden vonatkozásban egyező szabályozását, hogy ésszerű legyen. Most adunk egy felhatalmazót, ami nem kényszeríti a kormányt arra, hogy az államháztartási törvény kereteit és annak a logikáját alkalmazza, hanem csinál végre egy rendes felhatalmazást.

Megjegyzem, a sportszövetségek egyöntetűen fognak örülni annak, hogy ez a lehetőség végre nem az Áht.-ben van, mert az Áht. ilyen szempontból nem alkalmas eszköz. Teljesen nyilvánvaló, hogy az Áht.-t és annak a végrehajtási rendeletét pusztán a sportcélú felhasználások logikája miatt nem szabad szétfeszíteni, tehát az teljesen ésszerűtlen lenne, ezért ezt a felhatalmazást, nyugodtan mondhatom, az érintett sportágak várják. Majd egyébként az államtitkár asszonnal nagyon viharos beszélgetéseket fognak folytatni azzal kapcsolatban, hogy ennek a rendeletnek, amit ki kellene adni, csak nem adott a törvény felhatalmazót a tárcának, mi vonatkozzon és milyen mértékben lehessen sportágspecifikus, itt tao-sportágak, kiemelt sportágak és mindenki más van, milyen mértékben tud egyébként bonyolult jogi eszközökön keresztül a NOB-nak a belső szabályzatába beleszólni. Mert a NOB a saját pénzügyi fegyelme és annak a biztosítása miatt olyan megoldásokat alkalmazott, ami szerintem egyébként az egyéb törvényekkel nincsen összhangban. Például az a megoldás, hogy egy biankó inkasszót adat magának a sportszervezetek... - tehát úgy működik a rendszer, hogy azt mondja a NOB, hogy csak akkor kapod meg a támogatást, ha adsz nekem egy biankó inkasszó felhatalmazást a számlámra, hogyha bármi van, akkor le tudjam hívni. Na de egy biankó inkasszót meg a pénzügyi szabályozás nehezen tud kezelni, a bankok sem tudnak vele mit kezdeni, mert én is bementem a saját számlavezető bankunkhoz, megkérdeztem, hogy mit fognak csinálni, azt mondták, hogy semmit, mert nem tudják ésszerűen használni, ezt máshogy kell csinálni, összegre satöbbi.

Tehát erre a felhatalmazóra szükség van, mert a rendszer így nem jó. Vannak jogszabályok, amit ön mond, persze, csak a felhatalmazó híján egyik sem tudta kezelni azt, hogy egyébként a sportágak finanszírozási meg pénzfelhasználási szempontból drámaian különböznek egymástól. Még azt is nagyon nehezen kezelte, hogy az egyes sportágak nem azonos szezonalitással működnek. Most nem arra gondolok, hogy nyári-téli, hanem a versenyszezonok is teljesen más időbeosztással működnek, és rendkívül nehéz költségvetést csinálni mondjuk egy olyan sportban, ahol a NOB költségvetési évétől teljesen eltérő a versenyrendszer meg a felkészülési rendszer. Erre szeretnénk felhatalmazást adni a kormánynak, úgyhogy kérném szépen, hogy ha tudják, akkor támogassák.

Kíván-e még valaki hozzászólni? (*Senki sem jelentkezik.*) Ha nem, akkor most Varga úr módosító indítványáról döntünk, amelyik ennek a felhatalmazónak az elhagyását kezdeményezi.

Ki az, aki támogatja? (*Szavazás.*) Három igen. Ki az, aki nem támogatja? (*Szavazás.*) Hat nem. Nem támogatjuk.

Most Ágh Péternek egy pontosítója jön ugyanerre vonatkozóan. Kormány?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A kormány a módosító javaslatot támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. De ez, ha jól értem, csak a besorolásnak a jogtechnikai pontosítása.

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen.

ELNÖK: Köszönöm. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Hét igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett ezt támogattuk.

A 12-es módosításról már döntöttünk korábban.

Most szeretném még azt, amit én jeleztem Kubatov úr módosításával kapcsolatban. A bizottság számára egy bizottsági módosító indítványt terjeszték elő, konzultálva a TEK vezetőjével és a belügyminiszter úrral, akik arra hívták fel a figyelmet, hogy abban az esetben, hogyha olyan helyzet van, amikor a kormányhatározat terrorveszély fokozatokat jelöl meg, akkor rendkívüli veszélynek vagyunk kitéve annak kapcsán, hogyha ezt nem vesszük figyelembe a sportrendezvényeknek a szervezésénél, és tulajdonképpen ezt építjük be a javaslatba.

Ki az, aki...? *(Jelzésre:)* Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Én csak érdeklődnék, merthogy most kaptuk meg ezt a javaslatot, hogy az, amit a Belügyminisztérium mostanában rendszeresen bejelent, hetente egyszer, kétszer, háromszor, hogy azért az állampolgárok biztosak legyenek benne, hogy mi újság van, hogy azt hiszem, kettes szintű biztonsági fokozat van elrendelve Magyarországon, és ezt tényleg hetente kétszer-háromszor elmondják, hogy valamit a hírekben el lehessen mondani, hogy a kormány csinál. Ez most ez? Tehát a kormány terrorizmus elleni küzdelem feltételeinek egységes végrehajtási rendjéről szóló kormányhatározat alapján most a kettes szinten vagyunk ma is, hetek, hónapok óta és még leszünk heteken, hónapokon keresztül valószínűleg vagy éveken keresztül? Vagy ez valami más skála?

Ma úgy tudjuk, itt a bizottság is meg a nyilvánosság is, még egyszer mondom, el ne felejtsem, mindig elmondják, hogy kettes szinten vagyunk. Ez azt jelenti, hogy az egész törvényt meg az előző vitákat meg heteket, hónapokat, amit a bizottság ezzel töltött, azt itt fogni lehet, az iratmegsemmisítőbe így belerakni, mert innentől kezdve a nagy enyhítés, hogy az emberek járhassanak meccsre, az egy elvi lehetőség marad mindaddig, akár évekig, amíg ez a terrorfenyegetettségi szint a BM által meg van határozva. Azt azért így Honvédelmi és rendészeti bizottságként nehezen tudnánk állítani, hogy bármi esélye van, hogy ez a következő időszakban csökkenjen - sajnos inkább annak van realitása, hogy fennmarad vagy még magasabb szintre lesz emelve. Tehát ezt csak kérdezném, hogy ez az-e, ami most is kettes.

ELNÖK: Az alelnök úr rosszul tudja vagy nem figyelt. Most hármas fokozat van elrendelve, és a terrorfenyegetettség és az azzal kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló egységes kormányrendelet négy kategóriát ismer, az egyes a legmagasabb és értelemszerűen a négyes a legenyhébb - most hármas van elrendelve.

A helyzet az az, hogy láthatjuk a hírekből és a valóságból is, hogy a nagy sportesemények és különösen a labdarúgó meccsek ki vannak téve ennek a terrorveszélynek, hiszen egyébként maga a párizsi terrortámadás is egy labdarúgó meccs ellen is irányult, csak az nem volt sikeres, illetőleg azóta Németországban több

olyan esemény is volt, ahol félbe kellett szakítani vagy különleges rendelkezéseket kellett foganatosítani annak érdekében, hogy egyébként a komolyabb bajt elkerüljék. Arról nem is beszélve, hogy nagyon kiteszük magunkat a terrorfenyegetettségnek akkor, hogyha teljesen nyilvánvaló, hogy Magyarországon olyan sportrendezvények vannak és főleg labdarúgó események, amelyek nem veszik figyelembe a kialakult terrorfenyegetettséget, és mi most pont az enyhítés irányába lépünk, mert adott esetben ezek nagyon vonzó célpontok a terrorizmus számára.

Ezért mondjuk azt, hogy egyébként a könnyítés felé léptünk el, de hogyha terrorfenyegetettség van, és az ezzel kapcsolatos egységes kormányrendelet meghatározza a feladatokat, ezt nekünk figyelembe kell venni, ellenkező esetben nagyon komoly felelősséget és kockázatot veszünk a nyakunkba.

(Jelzésre:) Mirkóczki úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak egy nagyon rövid kérdés. Tekintettel arra, hogy most a sporttörvénybe tennénk be lényegében egy terrorizmussal kapcsolatos passzust, nem elvitatva a fontosságát és a céljának az érvényesülését, de ilyen logika alapján szinte minden törvénybe bele lehetne ezt tenni, hogyha a Belügyminisztérium vagy a kormány elrendel egyes, kettes, iksz fokozatot terrorfenyegetettség miatt, akkor mi vonatkozzon vagy mi ne vonatkozzon egy-egy törvényen belül. *(Dr. Vadai Ágnes visszatér az ülésterembe.)*

Én azt gondolom, hogyha a Belügyminisztérium vagy a kormány a biztonsági kockázatokra való tekintettel, terrorfenyegetettség satöbbi, most nem a szükségállapotról meg a rendkívüli állapotra gondolok, de ez egyértelműen felülír mindent, hiszen minden olyan rendezvény, és egyébként a BKV-tól elkezdve minden olyan szervezettel fölveszik azonnal a kapcsolatot a hatóság azon emberei, ahol a terrorfenyegetettség kockázata nő. Most az én laikus meglátásom szerint a sporttörvényben ennek nincs különösebb értelme, hiszen például a magyar-norvég válogatott meccs is kiemelt biztonságú volt, pontosan a párizsi események miatt, és adott esetben a Belügyminisztériumnak arra is joga van, hogy lefújja vagy lefújassa a rendezőkkel azt az aktuális sporteseményt, hogyha terrorhelyzet vagy a fenyegetettség megkívánja.

Tehát én nyilván tudom támogatni, mert a biztonság a legfontosabb, csak még egyszer, tehát ilyen logika alapján akkor az összes létező törvénybe ezt bele lehetne tenni, hogyha a terrorfenyegetettség olyan szintet ér el. Tehát én nem látom ennek így most a feltétlen fontosságát. De ez csak egy kérdés vagy felvetés.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Különböző tömegrendezvények vannak az országban a vásároktól a koncerteken át a kulturális eseményekig. A tömegrendezvények specialitásai miatt a sportrendezvények szervezéséről olyan részletes szabályozás van, terrorfenyegetettség ide vagy oda, ami egyébként a nagyobb koncertszervezőknél vagy vásárszervezőknél egyáltalán nincsen. Tehát látszik, hogy pont az a helyzet, hogy a dolognak a speciális volta miatt indokolt ezt beletenni, nem általánosan kiterjeszteni, hogy mi van akkor, hogyha ilyen egységes rendelet van érvényben.

Én mindenképpen javaslom ezt, és nem szívesen venném a nyakamba azt a felelősséget, hogy ne legyünk figyelemmel arra, hogy a kialakult bevándorlási krízis és az ezt követő vagy ezzel járó terrorhullám egyébként kiemelt célpontoknak tekinti, látszik Európában több helyen, a labdarúgó eseményeket, és ennek kapcsán pont akkor vegyük magunkra azt, hogy itt van olyan labdarúgó esemény, ahol ilyen helyzetben nem kell névre szóló jegyet venni és a belépéskor igazolni az illetőnek, hogy ő az, akinek a nevére szól a jegy. Ez beláthatatlan kockázatokkal jár a jelenlegi helyzetben, én azt

gondolom, hogy ez teljesen nyilvánvaló, hogy mikor adhatja ki a kormány ezt az egységes rendeletet, abban mi van, milyen szabályok vannak?. Itt csak azt szeretném, hogyha ezt alkalmaznánk ebben a törvényben is.

(Jelzésre:) Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Hogyha a para- és a félelemfaktort félretettük, és beszélünk erről a kérdésről, hogy mondjam, normálisan, mert szerintem ez fontos, én azt gondolom, hogy nemcsak a labdarúgás sportág tekintetében kell ezt alkalmazni.

Tehát ez a jelenlegi módosító javaslat arról szól, hogy a labdarúgás sportág tekintetében rendelnék el ezt a dolgot. Én azzal egyetértek, hogy egyébként a biztonságot meg kell teremteni, de azért szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy szerintem egy kézilabda-mérkőzésen lehet, hogy többen voltak, mint a hétvégi MTK-Vasas meccsen - ugye, volt a hétvégén MTK-Vasas meccs.

Tehát azt gondolom, hogy ha egy ilyen ilyen beleteszünk, és nem azért tesszük bele, hogy építsük a kormány, hogy mondjam, félelemgerjesztő politikáját, hanem mert normálisan gondolkodunk arról, hogy ezekben az ügyekben lépni kell, akkor szerintem ezt valamennyi sporteseményre is átfogóan kell. Én azt gondolom, hogy akkor nem a sportért felelős államtitkárság képviselőinek kell csupán itt ülniük, hanem a Belügyminisztérium képviselőinek is, akik el tudják magyarázni, hogy egyébként mit kellene akkor és hogyan kellene csinálni a különböző sporteseményeken, nemcsak labdarúgás, hanem bármilyen stadionba való belépéskor mi történik akkor, hogyha egyébként kormányhatározat alapján terrorfokozat van.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát én a következőt nem értem, és egyébként nagyon kapcsolódik az előző mondatokhoz is. Itt arról van szó, hogy a beléptető rendszert alkalmazni kell. De egyszerűen jussunk már odáig és értsék már meg, hogy a beléptető rendszer maga, ami a jegyeket ellenőrzi és azoknak a személyeknek a személyazonosságát ellenőrzi, aki belép, az nem biztonsági tényező. Tehát azzal nem tudjuk megszüntetni. Hiszen ha így lenne, akkor nagyon nagy gondban lennénk, mert azt jelenti, hogy mondjuk egy színházban, azt jelenti, hogy egy koncertre, ahol nincsenek beléptető rendszerek, hiszen ott a beléptető rendszer az, hogy áll mondjuk egy ember és eltépi a jegyet, akkor onnantól kezdve ott egyáltalán nem lennénk biztonságban. Tehát ezt külön így, labdarúgásra és külön csak a beléptető rendszerre teljesen felesleges meghatározni, hiszen rég rossz lenne, hogyha ezek a beléptető rendszerek jelentenék az egyetlen védelmet.

Énszerintem itt a rendőrségnek, a TEK-nek és a szolgálatoknak, amikor tudják azt, hogy mondjuk fenyegetettség van, akkor azért teljesen más. Gondolom én, hogy nem a beléptető rendszerekre alapozzák a védelmét mondjuk egy sportrendezvénynek vagy egy sporteseménynek. Tehát pont az a lényege, hogy a beléptető rendszer maga az, hogy valaki odateszi a szurkolói kártyáját, és tudják azt, hogy Kovács István megy be, sajnos ma a terrorizmusnál nemhogy ezek az emberek titkolni szeretnék majd a kilétüket azután, hogyha elkövetnek valamit, hanem pont inkább az az érdekük, hogy minél inkább tudják, hogy ők mit követtek el. *(Mirkóczki Ádám elhagyja az üléstermet.)*

Tehát ez egy felesleges rendelkezés, attól függetlenül, hogy én értem egyébként a bizottságnak a törekvését arra és egyet is értek vele, hogy valóban nagy kockázatot jelent egyébként ma, én azt mondom, Európában mindenhol, nemcsak Magyarországon megrendezni akár egy labdarúgó-mérkőzést, de akár egy koncertet,

akár egy színházi eseményt, akár egy fesztivált vagy bármi egyebet. De ezeknek a problémáknak a megoldása az nem a beléptető rendszer, hanem valószínűleg a szolgálatoknak, a rendőrségnek és azoknak a szervezeteknek, amelyeknek ez a dolga a hatékony munkája, és ehhez a beléptető rendszernek semmi köze.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Igen?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! A szabályozás céljával teljes egészében egyetértünk. Szövegszerű módosítást javasolnék. Ahogy látjuk az 1/A bekezdést, ott a külön jogszabály hatálya alá tartozó sportrendezvényeket tennénk bele. Itt a végrehajtási rendelet, a 54/2004-es rendelet szabályozza, hogy mely sportágakra vonatkozik, és akkor már így kiterjesztenénk ezt a bekezdést.

ELNÖK: Tehát nem a labdarúgás, hanem a szöveg azt mondja... - hogy van, még egyszer?

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Külön jogszabály hatálya alá tartozó sportrendezvények.

ELNÖK: Igen.

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): És akkor így benne van. Valamint a második sora, ott van egy „kötelező” szó, ahelyett „alkalmazását rendelheti el a minősítő bizottság”, és akkor így biztos, hogyha tényleg indokolt, akkor meg is lesz ez a fokozott szervezés.

ELNÖK: Jó. Ez azért kell, mert hogyha kiterjesztetten értelmezzük, akkor azt tényleg mérlegelni kell.

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, így van.

ELNÖK: A labdarúgó-mérkőzésen valószínűleg kötelező lesz, de mondjuk nem gond az, hogyha röplabdameccs van Nyíregyházán vagy Kaposváron.

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Így van, és akkor ez mindent lefed.

ELNÖK: Elfogadom. *(Jelzésre:)* Alelnök úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak egy mondat, elnök úr. Én kérek elnézést, valóban B kategóriának hívták eddig ezt a terrorfenyegetettséget, és valóban jól emlékeztem, mert Párizs után ezt hallgattuk minden nap itt a bizottság előtt is. Párizs után egy héttel módosította a kormány azt a rendeletét vagy határozatát, ahol ezt teljesen átváriálta, és most már egy, kettő, három, négy a fokozat neve.

Úgyhogy elnézést a hibámért, három héttel ezelőtt volt ez a módosítás. Szerintem egyébként nem árt, hogyha a magyar emberek, főleg mi is, de a magyar emberek is tudják, hogy mi a különbség, mert ez azért akár fontos is lehet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más hozzászólás? *(Szilágyi György: Van négyes is, elnök úr?)* Négy is van. *(Szilágyi György: Azt nem kell beleszólni? - Közbeszólás: Az a normál!)* Az a normál. Tehát az az egészen enyhe. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Az a bemelegítés.)*

Tehát akkor a bizottsági módosító, elfogadván az államtitkár asszonynak a megjegyzését, az úgy szólna, hogy „...a külön jogszabály hatálya alá tartozó sportrendezvények esetén - vagy tekintetében - a normál bizottsági kockázatú sportrendezvény esetén az (1) bekezdéstől eltérően a beléptető rendszer alkalmazását a minősítő bizottság elrendelheti”.

DR. SZABÓ TÜNDE (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Rendelheti el.

ELNÖK: Elrendelheti. *(Szilágyi György: Rendelheti el.)* Rendelheti el. Elrendelheti szerintem.

Ezzel a módosítással akkor elfogadja a bizottság a bizottsági módosító indítványt? Kérdezem. *(Szavazás.)* Hat igen. Ki nem fogadta el? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett elfogadtuk.

Ezzel a vitánk végére értünk, és akkor most a felhatalmazó részek következnek.

Lezárja-e a bizottság a részletes vita második szakaszát? Lezárjuk? *(Szavazás.)* Nyolc igennel a bizottság a második szakaszt lezárta.

Megkérdezem a bizottságot, hogy elfogadja és benyújtja-e a döntéseinknek megfelelően a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodással ezt lezártuk.

Akkor most a részletes vita mindegyik szakaszát lezárjuk. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc igennel lezártuk.

Akkor most a benyújtó következik. Elfogadja-e a bizottság a bizottsági vitáról szóló jelentést és annak a benyújtását? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodással akkor a jelentést elfogadtuk és lezárjuk.

Felhatalmazó döntéseket kell hoznunk.

Elsőként azt kérem a bizottságtól, hogy hatalmazzon fel arra, hogy a hárszabály 46. § (1) bekezdése c) pontja szerinti előterjesztői tájékoztatót benyújtsam. Ez azért van, mert az előterjesztő a bizottság maga. Megadja a bizottság ezt a felhatalmazást? *(Szavazás.)* Nyolc igennel ezt elfogadtuk.

A holnapi napi ülésen az előterjesztő nevében kell, hogy valaki képviselje az előterjesztőt. Én Vas Imrére, aki egyébként a TAB tagja, teszek javaslatot. Elfogadja ezt a bizottság? *(Szavazás.)* Egyhangúlag, nyolcan elfogadtuk.

Kérem, hogy hatalmazzon föl a bizottság arra is, hogy az egységes javaslattervezetet megküldjem a TAB elnökének, valamint a törvény végleges szövegét megküldjem a házelnöknek is. Kérem, szavazzunk erről is! *(Szavazás.)* Ezt is megszavaztuk.

Kérem arra a bizottságot, hogy a plenáris ülésen az előterjesztői, valamint a bizottsági zárszókat hadd mondhassam el. Támogat a bizottság ebben? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Nyolc igen.

Köszönöm szépen a részvételt, és akkor folytatjuk a munkánkat. Három perc technikai szünetet rendelék el, ez azt jelenti, hogy huszonöt percet folytatjuk a munkánkat.

(Szünet: 10.20 - 10.24)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk a munkánkat. Kérem, hogy foglaljanak helyet!

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012.évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/7890. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A bizottsághoz Szél Bernadett képviselőtársunk tett javaslatot önálló indítvány formájában, és a tárgysorozatba vételről kell döntenünk. Öné a szó!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Mielőtt felvezetem az általam kezdeményezett változtatást, szeretném kérni azt, hogy Sándor Ferenc hajléktalan ember szintén fel tudjon szólalni az előterjesztésemnek a keretében. Úgy tudom, hogy a vonatkozó szabályok értelmében a bizottságnak erről szavazni kell, ezért kérem a bizottságnak az együttműködését abban, hogy egy érintett a bizottság keretei között hivatalosan fel tudjon szólalni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Erről a bizottság dönt, valóban. Én nem javaslok ezt, mert egy olyan szelepet nyitunk ki, aminek nem lesz vége. Minden törvénynek és jogszabályváltozásnak van érintettje, és hogyha ezt megcsináljuk, akkor onnantól kezdve ha abban a kérdésben egy érintett van vagy ellenérdekeltek vannak, azokat mind ide kéne hívni, vagy a képviselőkre kell bízni, hogy mennyire tudják megszervezni. Ez biztos, hogy szétfeszíti a képviselői és a bizottsági munka kereteit, úgyhogy én ezt eddig sem támogattam, ezután sem fogom támogatni. De természetesen a bizottság erről dönt.

Kérem, szavazzanak! Ki támogatja a képviselő asszony felvetését, hogy az általa megnevezett szólaljon föl a bizottsági ülésen. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat nem.

Képviselő asszony, öné a szó! Mint előterjesztő egyébként nyilván el tudja mondani, hogy mit miért képvisel.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nyilván nem fogom szó nélkül hagyni azt, hogy egy hajléktalan ember idejött a bizottsághoz, hogy beszéljen arról, hogy miért lenne számára és számukra fontos az a változtatás, amit én benyújtottam.

Megmondom őszintén, hogy mélyen meg vagyok döbbenne. Amikor a gyermekéhezés elleni küzdelemről beszéltünk a Népjóléti bizottságban, még akkor is engedték szóhoz jutni azt az embert, aki nem a bizottság tagjaként és nem is képviselőként, de úgymond szakértőként hozzá tudott szólni ahhoz a kezdeményezéshez, amiről szó volt. Magam is több bizottsági ülésen voltam már az elmúlt években, ahol igenis engedték az érintetteket megszólalni. Nyilván demokratikus jogosultságom nincsen arra, hogy felülbíráljam az önök döntését, viszont szeretném egyértelműen elmondani, hogy ízléstelennek és felháborítóknak tartom, amit csináltak.

Tisztelt Uraim! Két év telt el a szabálysértési törvénynek a módosítása óta, és én most azt gondolom, hogy önöknek is és az egész parlamentnek szembe kell nézni azzal, hogy ez a módosítás milyen következményekkel járt az érintettekre - amit sajnálatos módon most itt első kézből önök nem tudnak megismerni, mivel így döntöttek - és az ország egészére is. Én azt gondolom, hogy minden törvénynek a végső próbája az, hogy

hogyan működik a gyakorlatban és milyen lesz a végrehajtása. Erről kellene egypár szót beszélünk.

A szabálysértési törvény olyan módon változott meg az önök közreműködésével anno, hogy gyakorlatilag a hajléktalan létet, azt, hogy valakinek nincsen otthona és ezért az utcára kényszerül, ezt büntetni kezdték. Nyilván akkor is elmondtuk és ma is fenntartjuk azt, hogy ez már az elvek szintjén sem elfogadható, mert azoknak az embertársainknak, akiknek nincsen otthona és elveszítik mindenüket, nem rendészkedésre van szüksége, hanem segítségre. Az elmúlt évek azonban nem arról szóltak, hogy ők ezt a segítséget megkapták volna. *(Harangozó Tamás Attila visszatér az ülésterembe.)*

Azt látjuk, hogy ebben az elmúlt két évben közel 500 darab szabálysértési eljárás indult hajléktalan emberekkel szemben közterületen való életvitelszerű tartózkodás miatt, és azt is látjuk, hogy gyakorlatilag azóta sem sikerült megoldást találni arra, hogy a hajléktalanlétből ebben az országban ki lehessen kerülni. Nyilván lehet azt mondani, hogy vannak a különböző szállók, amelyek be tudják fogadni ezeket az embereket időlegesen, de természetesen senki nem gondolhatja azt, hogy ez lenne a végső megoldás. Mint ahogy azt sem gondolhatja senki, hogy ezek a szállók bírnák azt a feladatot, hogy minden egyes hajléktalan embernek arra az éjszakára olyan körülményeket biztosítsanak, amit megfelelőnek lehet nevezni.

Azt azonban látjuk, hogy magát ezt a rendszert is pénzzel meg kellett finanszírozni, és információim vannak arról, hogy meglehetősen... - mármint magát a hajléktalanság büntetésének a rendszerét meg kellett finanszírozni. Mi azt gondoljuk, hogy teljesen fölösleges volt olyan szobákat építeni, amelyben a hajléktalanokat elő lehet állítani, és teljesen fölösleges kiadások merültek föl ezzel a projekttel kapcsolatban. Én azt gondolom, hogy helyénvaló lett volna még ezt a pénzt is a segítségre adni, és nem pedig teljesen fölöslegesen ilyen ingatlanokat létrehozni. Arról nem is beszélve, hogy a hajléktalan embereknek a vegzálása, tehát az, hogy fölszólítják őket, hogy hagyják el azt a közterületet, ahol vannak, az nem jelenti azt, hogy a hajléktalan embernek onnantól kezdve megoldódtak volna a problémái.

Én magam is agglomerációban lakom, és hogyha önök is egy kicsit kijebb néznek innen a Parlament környékéről, akkor észrevehetik, hogy a problémát egyáltalán nem oldották meg, csak kijebb taszították. Nagyon sok hajléktalan embertársunk van kint erdőben és olyan helyeken, ahová még a szociális munkások is nehezen tudnak utánuk menni, ha egyáltalán megtalálják őket. Most kezdődik a tél, egyre hidegebb van kint, a parlament nem fog ülésezni, viszont ezek az emberek ott lesznek ilyen körülmények között - a kérdés, hogy megtalálják-e őket vagy nem találják meg, és mi fog történni a hideg téli éjszakákon és téli nappalokon.

Nyilván a megoldás erre az, hogy ebben az országban legyen munkahelyteremtés, legyen segítség és legyen olyan bérlakásprogram, amit már régóta indítványoz a Lehet Más a Politika. Mi korábban is javasoltuk a hajléktalan embereket segítő bérlakásoknak a létrehozását először fővárosi szinten, mert mi úgy gondoljuk, hogy a végső megoldás irányába kell a dolgokat előmozdítani, nem pedig a tüneteknek az eltüntetése irányába. Tudják, attól ez az ország nem fogja jobban érezni magát, ez az ország attól nem lesz egy jobb hely, hogyha eltüntetjük az emberek szeme elől a valóságot. Ez az ország akkor lesz egy jobb hely, hogyha elkezdünk együtt közösen azon gondolkodni, hogy hogyan lehet a rászoruló embertársainknak munkát adni, segítséget adni, oktatást adni, bérlakásokat adni. Nyilván ez egy hosszabb program kell hogy legyen, viszont azt gondolom, hogy itt az idő, hogy visszalépjünk arról a szégyenletes színtről, ami itt Magyarországon megtörténhetett, hogy a magyar Országgyűlés, nyilván nem mindenki szavazta ezt meg, de két évvel ezelőtt gyakorlatilag kriminalizálta a hajléktalanlétet.

Én a szabálysértési törvénynek a módosítását terjesztettem most az önök bizottsága elé, és ebben az szerepel, hogy ezt eltörlik. Tehát gyakorlatilag a hajléktalanság kriminalizációjának a megszüntetését kezdeményezem, ahogy az elnök úr is mondta, egy egyéni képviselői indítványban. Ez az első lépés, hogy ez a bizottság ezt megtárgyalja - állok az önök kérdései elé. Utána, hogyha önök ezt engedik tárgysorozatba venni, akkor nyilván a plenáris ülés fog erről vitatkozni. Tehát nyilván most gyakorlatilag a folyamatnak a legelején tartunk.

Én arra kérem önöket, hogy támogassák ezt az indítványt, és ne asszisztáljanak tovább ahhoz, hogy hajléktalan, otthonnal, fedéllel nem rendelkező embereket vegzáljanak ebben az országban azért, mert olyan körülmények közé kerültek, amelyben gyakorlatilag szinte mindenüket elvesztették. Tisztelettel kérem a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki az, aki hozzá kíván szólni? *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Nyilván a tárgysorozatba vételt és ennek az ügynek a részletes és valódi megoldást hozó megvitatását maximálisan támogatjuk, és azt gondoljuk, hogy a sok ügy mellett, amit a magyar Országgyűlés tárgyal mostanában, ott kéne lennie az elsők között ennek is.

Egy olyan konkrét részletre szeretném én is felhívni a figyelmet, ami a sajtóban is megjelent, és szerintem nagyon jól példázza ennek az egész ügynek az abszurditását. Ez a képviselő asszony által is érintőlegesen említett fantasztikus új intézmény, a szabálysértési pontnak a működési tapasztalata, ami nem olyan régen jelent meg a hivatal által hivatalosan adott válaszok tükrében is. Ez azt mutatja, hogy a közel két éves vagy másfél éves működése alatt összesen 76 esetben került sor ennek az intézménynek az úgynevezett igénybevételére, tehát előállításra, ahhoz képest, hogy havonta 2, azaz kettő millió forintba kerül ennek a szabálysértési pontnak a fenntartása. Az itt taglalt válaszokból kiderül, hogy heti egy, azaz egy alkalommal van olyan eset, hogy ennek az egyébként teljesen embertelen törvényjavaslatnak a végrehajtására is sor kerüljön. Ez mondjuk havi négy esetet feltételez, havi négy ilyen előállítás miatt sikerül közpénzből 2, azaz kettő millió forintot erre fordítani, hogy egy ilyen intézmény és egy ilyen helyiség legyen egyébként szerintem az ország és Budapest szégyenére fenntartva. Ez 46 millió forint - azaz negyvenhat millió forintot sikerült elkölteni erre az intézményre az elmúlt időszakban a törvény hatálybalépése óta.

Azt gondolom, hogy a teljes abszurditását ezen ügy kezelésének ez a példa is a legjobban mutatja, és azt, hogy ha ilyenre van pénz, és ha erre el lehet költeni évi 24 millió forintot, hogy hetente egy-egy embert a hajléktalansága miatt előállítsanak, ezért kormánytisztviselőket és biztonsági őroket foglalkoztatunk és fenntartási költséget költünk el a közpénzünkéből, akkor ezzel az országgal valami nagyon nagy probléma van.

Én azt gondolom, hogy ez a 46 millió forint egyébként nem sok mindent tudott volna az ügy érdemében megoldani, de hogy sok minden problémát tudott volna enyhíteni más módon, az biztos. Csak szeretnék csatlakozni képviselőtársamhoz abban a vonatkozásban, hogy úgy kívánom magunknak itt, az Országgyűlésben és úgy általában a közpolitikában, hogy kezdjünk már el azzal foglalkozni, hogy ezeknek az embereknek a valódi problémáira, ezen jelenség kialakulásának a megakadályozására és a már bekövetkezett hajléktalanságnak a megoldására ez a tízmilliós ország hajlandó-e, képes-e és ha igen, akkor milyen megoldásokat tudunk találni. Maximálisan támogatom, hogy napirendre kerüljön az ügy. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kíván-e más hozzászólni a vitához? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor a képviselő asszonynak hadd mondjam, hogy először is szeretném kérni, hogy ne sértegesse a bizottságot. A bizottság egy következetes elvi álláspontot képvisel abban az ügyben, hogy egyébként szakértőket, amennyiben a bizottsággal ezt leegyeztetik, szívesen meghallgatunk; az érintettek meghallgatása különböző ügyekben rendkívül problémás és szétfeszíti a bizottsági munka kereteit. Ezt a döntésünket egyébként minden létező szabállyal összhangban hozzuk meg, kérem, hogy emiatt ne minősítse a bizottságot.

Másrészt: mindenkinek szíve joga, mert ez egy demokráciában lehetőség, hogy olyasmiből próbáljon magának politikai tőkét kovácsolni, amiből akar. Én ezért csak annyit mondok, hogy a képviselő asszony megközelítésével egyáltalán nem értek egyet, sőt, a félmondatokba foglalt kategóriáival sem értek egyet.

Önmagában a gyerekéhezést, amit itt félmondattal megemlített, egészen primitív politikai tőke- és haszonszerzésnek gondolom. Hiszen aki egy picit is érdemben foglalkozik a kérdéssel, az pontosan tudja, hogy az a fogalom, hogy gyermekéhezés ebben a formában értelmezhetetlen, mert vagy vannak szegény családok, ahol vannak gyerekek, akik szintén rossz körülmények között vannak, és azt egyébként a kormány a maga családpolitikájával és szociálpolitikájával, az iskolai és közgyerekétkeztetéssel maximálisan próbálja segíteni és támogatni.

De az nem képzelhető el, hogy vannak családok, amelyek jómódúak, a szülők egyébként jól tápláltak és nincsen problémájuk az étkezéssel, a gyerek pedig ebben a családban éhez. Ha ilyen éhezés van, akkor az viszont nem szociálpolitikai, hanem gyámügyi kérdés - sajnos, van erre példa, de ebben az esetben nem szociálpolitikai, hanem gyámhatósági eszközökkel kell egyébként intézkedni. Hasonlóképpen a gyerekszegénység is olyan politikai kategória, amely egyébként nem létező, mert vagy vannak szegény családok és azokat támogatni kell, és a kormány ezt maximálisan megteszi, vagy esetleg elképzelhető az, hogy egy család gazdag, a család minden tagja jómódú, de az adott gyerek szegény - ez viszont szintén gyámügyi kérdés. Ezért amikor ilyen nemlétező kategóriákat használunk, ami ilyen értelemben kezelhetetlen, az nem szól másról, mint arról, hogy politikai haszonszerzést gondol valaki ennek az ügynek a kapcsán.

Mint ahogy az a félmondata, hogy kriminalizálja valaki a hajléktalanlétet, az sem igaz. Azért, mert ha valaki hajléktalan és egyébként nincs hol aludnia, attól egyébként nem kriminalizált. Egyébként ez az állítás így nem igaz. Van a közterületeknek a rendje, amely egyébként bizonyos magatartásokat a közterületeken általánosan szabályoz, amely mindenkire vonatkozik társadalmi státusztól, beosztástól, szociális helyzettől függetlenül. Ha ezt valamilyen alapon valaki meg akarja bontani, az szerintem nem helyes, és egyébként ennek a megbontásnak a szándéka az semmiképp sem szolgálja az adott érintett embereknek a segítségét.

Ha valaki a hajléktalanokon akar segíteni, annak nem az a módja, hogy lehetővé teszi nekik, hogy a közterületeken életvitelszerűen éljenek, hanem az, amit a kormány tesz meg az önkormányzati rendszer tesz hajléktalanszállók biztosításával, szociális ellátószolgálatok működtetésével, szociális munkások működtetésével, azokkal a szervezetekkel összefogva, amelyek egyébként civil szervezetként ebben a kérdésben segítenek a szeretetszolgálatoktól az erre szakosodott civil szervezeteken át minden olyan emberig, aki érdemben akar segíteni ezeken. Az egészen biztos, hogy a hajléktalanok helyzetén önmagában az, hogy a közterületek rendjét felborítjuk, és azt mondjuk, hogy ezentúl életvitelszerűen lehet tartózkodni egy közterületen, az önmagában nem segít a hajléktalanokon.

Azt mondja a képviselő asszony, hogy jön a hideg. Hát a hideg valóban jön. De ha felborítjuk ezt a közterületek rendjéről szóló szabályozást, és ezek szerint akkor lehet

egy hajléktalannak bárhol aludni a közterületeken, ez nem akadályozza meg azt, hogy egyébként adott esetben veszélynek legyenek kitéve. Ha valakinek valóban az a szándéka, és nemcsak pusztán politikai propagandának akarja felhasználni egyébként ezeket a tényleg segítségre szoruló és nehéz sorsú embereket, hanem érdemben akar velük foglalkozni, akkor a költségvetési vitában, a hajléktalanok ellátásáról szóló vagy a szociális törvényről szóló vitában feszegeti azokat a paragrafusokat, amelyek érdemben mondják azt, hogy minden embernek, aki rászorul, valamilyen átmeneti segítséget kell adni, és nem szabad hagyni, hogy bárki az utcára, az erdőbe szoruljon azért, mert az állami ellátórendszer nem tudja őt segíteni.

Hozzáteszem egyébként, hogy a kormány nagyon sok pénzt fordított arra, hogy olyan hajléktalanellátó-rendszer legyen, hogy mindenkinek tudjon egyébként átmeneti szállást adni, akinek nincs fedél a feje fölött. Az egészen biztosan nem jó megoldás, hogy ezeket az embereket úgy kezeljük, hogy akkor az életvitelszerű tartózkodásukat a közterületen megengedjük, mert ez biztos, hogy nem segítség és megoldás. És valóban, a probléma nagyon összetett és számtalan eszközt kell bevetni a családtámogatási rendszeren, a szociális ellátórendszeren, a társadalmi szervezetek és az egyházak segítségének az igénybevételén át lefelé, felfelé, és erre sok pénzt kell áldozni. De egy biztos: a dolog érdemi megoldását csak az jelenti, hogy olyan ellátórendszert építünk ki és olyan hajléktalanszállót és -ellátót működtetünk, ami mindenkinek tud helyet adni.

Ezzel a problémával én polgármesterként is számtalanszor találkoztam, hogy miközben önhöz hasonló felfogású emberek ott mindenfajta akciókat kezdeményeztek egyébként Debrecenben, hogy mit csináljon a város, eközben pontosan tudtuk, és egyébként az ezzel foglalkozó civil szervezetek is elmondták, hogy a kapacitásaik elegendőek az összes debreceni hajléktalan elhelyezéséhez. Azt kell segíteni, hogy ezek az emberek valamilyen módon vegyék ezt igénybe, vagy hogyha problémás nekik ezt igénybe venni, akkor mondják el, hogy hol van az a probléma, amit szintén kezelni kell. Mert tudjuk, hogy a hajléktalanszállók nem egy vonzó helyek feltétlenül, és azt is tudjuk, hogy adott esetben bizonyos kisebb, egyébként ezeknek az embereknek a szerencsétlen helyzetét kihasználó csoportok vannak, akik adott esetben terrorizálják, fenyegetik satöbbi ezeket az embereket. De akkor ezt kell megoldani, nem az a megoldás, hogy a közterületek rendjét felborítjuk.

Ezért én ezzel a javaslattal nem értek egyet, és egyébként a dolog önmagában is szerintem meglehetősen furcsa, mert hogyha valóban ezekkel az emberekkel akarunk foglalkozni, akkor szociális törvényt módosítunk, költségvetési törvényt módosítunk, és semmiképp sem a közterületek rendjét módosítjuk. Hozzáteszem: a közterületek rendje az mindenkire vonatkozik, ez nem egy hajléktalanokról szóló törvény önmagában, de sokat segít abban, hogy egyébként bizonyos visszaéléseket, amivel találkozunk az ember, megszüntessen. Én azt gondolom, hogy Magyarország, a magyar önkormányzati rendszer és a magyar állam nagyon-nagyon sok erőt és energiát fordít arra, hogy ezeken az embereken segítsen, nem is minden eredmény nélkül - kár, hogy erről kevesebbet beszélünk.

Én azt gondolom, hogy ezért az, hogy a hajléktalankérdést a közterületek rendjével kapcsolatos szabályozásba hozzuk be, ez önmagában alkalmatlan eszköz arra, hogy ezt a kérdést érdemben megvitassuk. Politikai propagandakeltésre jó megérzelem felkorbácsolására pro-kontra, de az szerintem senkinek, vagy legalábbis én azt gondolom, hogy az nem érdeke senkinek, és ezért én ezt a tárgysorozatba vételt nem támogatom személy szerint.

Kíván-e valaki még hozzászólni a vitához? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor megadom a lehetőséget az előterjesztőnek a viszontválaszra, és utána szavazunk.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Igen, hát a szociális törvényt azt kellene módosítani. Próbáljuk is, csak hogy itt a Fidesz-KDNP-nél arról van szó, hogy rendészeti kérdésnek tekinti ezt az egész kérdést. Önök voltak azok, akik a szabálysértési törvényt megváltoztatták. Egyébként mi 2010 óta ugyanazt mondjuk, amit az Alkotmánybíróság is többször megerősített - idézem -: „A hajléktalanság szociális probléma, amit az államnak a szociális igazgatás, a szociális ellátás eszközeivel és nem büntetéssel kell kezelnie.” Nem büntetéssel kell kezelnie - ezt mondja az Alkotmánybíróság és ezt mondom én is, és ezért szerepel itt ez a törvény...

ELNÖK: Sőt, mi is ezt mondjuk!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): ...tisztelt Kósa úr, mert benne van az, hogy a hajléktalanságnak a kriminalizációját megszünteti. Tehát, tisztelt Kósa úr, ha ön egyetért az Alkotmánybírósággal, szavazza meg azt a törvényjavaslatot, ami ön előtt van. Ha ön nem szavazza meg, az azt fogja jelenteni, hogy ön nem ért egyet ezzel a döntéssel. Ez ilyen egyszerű.

Kettő: szakértők meghallgatása. Mutasson énnekem jobb szakértőt hajléktalanság kérdésében, mint az, aki az utcán él, és ezt az életformát éli és tapasztalja meg nap mint nap a bőrén, és elmegy aktivistának egy civil szervezethez, kiáll az ügyéért és dolgozik érte, és idejön a bizottsághoz, és csak annyit kér, hogy ezt a két oldalt hadd mondja el! Mutasson nekem nagyobb szakértőt! Ön nagyobb szakértő, Kósa úr?

ELNÖK: Nem.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Mert én biztos nem vagyok az. De én most fel fogom olvasni Sándor Ferencnek a mondatait...

ELNÖK: Lehet.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): ...és engem egyáltalán nem érdekel, hogy ön bármilyen értelmes politikai kezdeményezést, ami itt a Házban megtörténik, politikai propagandának minősít. Nem, arról van szó, hogy politikusok vagyunk, vannak rossz törvények és a rossz törvényeket meg kell változtatni, hogy jó törvények legyenek. Én ezen dolgozom. Ez nem politikai propaganda, hanem politikusként végzem a munkámat. És nekem az jó, hogyha ez összhangban van azoknak a civileknek a gondolataival, akik szakértők ebben a kérdésben. És azért jött ide egy szakértő, egy olyan ember, aki ért ehhez a kérdéshez, mert talán jobban el tudja mondani, mint az a politikus, aki meleg otthonba megy haza, tisztelt Kósa úr, mint ön meg én, mert ő nem oda megy haza.

„Sándor Ferenc vagyok, A Város Mindenkié csoport hajléktalan aktivistája. Lassan tíz éve élek szállón és próbálok menekülni az ottani elviselhetetlen körülményektől. Amikor az időjárás engedi, én is megpróbálok függetlenül, szállón kívül aludni. Ha tehetem, inkább az utcán alszom, mint szállón. Én azután lettem hajléktalan, hogy édesanyám megbetegedett és a gyógykezelés árát a lakásom eladásából fedeztük. Akkor úgy éreztem, hogy valamit vissza tudok neki adni abból, amit harminc év alatt kaptam tőle. De miután elvesztettem a jól fizető állásomat, nem tudtam újra talpra állni, és azóta nincs se lakhatásom, se munkám.

Az utcán csak úgy lehet túlélni, ha valamennyi igényessége megmarad az embernek. Én mindennap bejárok étkezni, mosni, mosakodni különböző szociális

intézményekbe, mert ezeket a dolgokat nem lehet az utcán megoldani. Én a Blaha Lujza téri aluljáróban szoktam aludni. Van, hogy nagyon nyugodt hely, de van, hogy hatalmas rumli van, mint két nappal ezelőtt is, amikor szinte lehetetlen volt ott aludni. Az aluljáróban reggel négyig tudok aludni, fél ötkor le kell mennem a metróba. Akkor még utazom három kört, melegedem, utána nyolctól bemegyek valamelyik nappali melegedőbe enni és tisztálkodni.

Engem még sohasem akartak megbüntetni azért, mert az utcán élek, de tudjuk, hogy 2013 októbere óta 500 eljárás indult olyan emberek ellen, mint én, akik az utcán kénytelenek tölteni az éjszakáikat. Hajléktalan emberként egyébként folyamatosan zaklatnak a rendőrök, aránytalanul sokszor igazoltatnak, gyakorlatilag ok nélkül. Ilyen alkalommal még sosem indult ellenem eljárás, tehát az igazoltatás teljesen értelmetlen, számomra pedig megalázó.

Magyar állampolgárként engem is zavar, hogy emberek az utcán élnek - én is ott élek -, de erre nem az a megoldás, hogy üldözzük őket. A megoldás az lenne, ha ezek az emberek lakásban tudnának lakni. A cél az, hogy ne kényszerüljenek az utcára, és így ne legyenek zavaróak senki számára. Az életvitelszerű közterületen tartózkodás tiltása nem old meg semmit. A hajléktalan emberek inkább odébb mennek egy másik kerületbe, amikor meg akarják őket büntetni, de ettől még ugyanúgy az utcán maradnak. Odébb mennek, de ott vannak.

A gyerekek sokszor kérdezik a szüleiket, hogy miért alszik az a néni vagy a bácsi az utcán, hiszen ők is tudják, hogy nincs ez így jól. Ők rendszerint meg is adják a választ: ezeknek az embereknek lakás kell, és akkor nem fognak az utcán élni. Ma Magyarországon nincs semmiféle lakáspolitiká, és sokkal több szociális bérlakásra lenne szükség. Tele van az ország hajléktalanszállóval, de a tömegszállás sem megoldás. A Városkutatás Kft. legutóbbi tanulmányából kiderül, hogy két együtt költöző embernek olcsóbb lenne lakást adni, mint hajléktalanszállót fenntartani. Miért nem ezt a megoldást választjuk, ha az lenne az olcsóbb?

Ha azt akarjuk, hogy az emberek ne az utcán éljenek, akkor nem a rendőrségnek kéne üldözni őket, hanem olyan munkát kéne nekik biztosítani, amivel fenn tudják tartani a megfelelő lakást. Az ember nem jókedvéből van az utcán, hanem azért, mert nem maradt más lehetősége.

A Város Mindenkié csoport nevében hajléktalan emberként arra kérem a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjait, hogy támogassák azt, hogy a Szél Bernadett által benyújtott törvénymódosítást tárgyalhassa az Országgyűlés, így lehetőség lenne arra, hogy a nyilvánosság előtt beszéljünk a hajléktalanság valódi megoldásáról, és arra is, hogy megszüntessük ezt a szégyenletes törvényt. Köszönöm a figyelmüket.”

Én egy dolgot szeretnék elmondani. A szakmám miatt is én voltam olyan helyeken, amiket hajléktalanszállóknak hívunk. Én tudom és a költségek is, tehát hogyha megnézzük például Sándornak is a szavait, mutatják, hogy olcsóbb lenne bérlakásokat létrehozni, mint ezeket ilyen mennyiségben működtetni. De én szeretnék valamit önöknek elmondani: senki ne gondolja azt, hogy a hajléktalanszállókon eltüntetett emberek vagy az erdőben bujkáló, kunyhóban meghúzódó emberek számára ez lenne a megoldás.

Én azt gondolom, hogy erősödő országról akkor lehet beszélni, hogyha lakhatásban valódi változások vannak, és bármit mond is most az önök kormánypropagandája, tény az, hogy egyre több ember kerül olyan helyzetbe, hogy nagyon-nagyon könnyen elveszítheti a lakását, és tudják, ha egy ilyen spirál megindul, abban a pillanatban a lefelé vezető úton szinte nincs megállás. Sokkal könnyebb utcára kerülni most, mint korábban. Sokkal könnyebb olyan élethelyzetbe kerülni, amiből nem lehet kimászni. És ha ellátogatna Kósa úr és a tisztelt bizottság ilyen szállásokra, és ott próbálna tölteni egy-két éjszakát, rögtön megértené, hogy miről beszélek én.

Az a helyzet, hogy ez így biztos, hogy nem fog menni. Önök azt mondják, az utcán ne aludjanak ezek az emberek. Önök nem biztosítanak olyan bérlakásprogramot, amelybe ezek az emberek menni tudnának. A szállókon gyakorlatilag olyan körülmények vannak sokszor, hogy abban nem lehet megmaradni, egész egyszerűen nem lehet. Mindent megtesznek azok az emberek, akik ott vannak, hogy befogadják a hajléktalan embereket, de azok olyan körülmények sokszor, amelyek között nem lehet nyugodtan aludni. És akinek még van munkája, egy ilyen éjszaka után hogy fog elmenni dolgozni onnan?

Én beszéltem most hajléktalan emberekkel, beszéltem hajléktalan nőkkel és beszéltem hajléktalan férfiakkal is, és pontosan tudom, hogy ez az egész hogy működik. Szakértője nem vagyok ennek a témának, nem éltem át ezt az élethelyzetet. Én azért szerettem volna, hogy Sándor Ferinek meghallgassák a szavait, és ezt az egy mondatot legyenek kedvesek, ezt írják föl maguknak oda, ahol még az önök figyelmét sem tudja elkerülni, hogy ez az ember hogy lett hajléktalan: „Én azután lettem hajléktalan, hogy édesanyám megbetegedett, és a gyógykezelés árát a lakásom eladásából fedeztük. Akkor úgy éreztem, hogy valamit vissza tudok neki adni abból, amit harminc év alatt kaptam tőle.” Így kerülnek emberek hajléktalan helyzetbe, és ezek az emberek nem érdemlik meg, hogy így beszéljünk róluk, hogy ők majd a szállókon ellesznek.

Én azt gondolom, tisztelt elnök úr, hogy ez méltatlan volt ehhez a bizottsághoz is, amit itt elővezetett, méltatlan az, hogy egy politikustársát folyamatosan azzal vádolja, hogy politikai propagandát folytat.

Tisztelt Elnök Úr! Kérem, szavazzák meg ezt a törvényt, és hozzanak valamit helyre abból, amit elrontottak!

ELNÖK: Kedves Képviselőtársam! Újfent nem értek egyet szinte egyetlen mondatával sem. Engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy Magyarországon a lakás elvesztésének a tipikus és leggyakoribb esete az a felhalmozódó közöltségek és rezsiköltségek kapcsán bekövetkező hivatalos eljárás volt, beleértve egyébként a lakbértartozásokat is.

Ez a kormány volt az első, amelyik érdemben tudta csökkenteni azt a nyomást, ami egyébként a bérlakásban élőkre és a saját lakásban élőkre nehezedett. Számszerűsítve is: az általunk kezdeményezett rezsicsökkentés hatására a lakossági rezsitartozások 136 milliárd forintról kétéves viszonylatban 80 milliárdra csökkentek. Tehát az a mondata, amit így fél kézzel, a tények mellőzésével kijelent, hogy sokkal könnyebb ma lakást elveszteni, mint régebben, biztos, hogy számokra fordítva nem igaz, mert egyébként a rezsicsökkentés az egészen biztosan a lakástulajdonosok és a bérlakásban élők lakásfenntartási költségeit tekintve nagyon jelentős könnyebbséget jelent.

Másrészt: még egyszer mondom, az az állítása nem felel meg a tényeknek, hogy önmagában azért, mert valaki hajléktalan, bárki is üldöznék, mint ahogy önmagában azért, mert valaki szegény, azért bárki bárkit üldözne vagy zaklatna, ez Magyarországon egész egyszerűen nem igaz.

Az, hogy a közterületek rendjével kapcsolatban van egy szabályozás és az mindenkire kiterjed, ha milliárdos, ha hajléktalan, az egyébként nem ennek a sajnálatos jelenségnek a kriminalizálása, hanem annak az igénynek a megfogalmazása, hogy teljes tévedésnek tartjuk azt a hozzáállást, amit ön is képvisel, hogy úgy gondolják, hogy ennek a kérdésnek az alfája és az ómegája az, hogy lehet a közterületen életvitelszerűen lakni vagy nem. Szerintünk nem. És egyébként hogyha valóban komolyan lehetne venni azt, amit ön mond, akkor egészen biztos a szociális törvény módosítását nyújtotta volna be a költségvetési törvény módosításával együtt, és arról beszélnék, hogy az ellátórendszereket hogyan javítjuk.

Egyébként egészen biztos lehet benne, hogy nemcsak ön találkozik hajléktalanokkal, hanem mások is. 16 évig vezettem Magyarország második legnagyobb városát, és ezalatt egyébként a velünk együttműködő civil szervezetekkel, a Reformix Kht.-tól kezdve a Máltai Szeretetszolgálaton át a Református Szeretetszolgálatig vagy az egyéb civil szervezetekig, szinte mindegyik élethelyzettel, ami ott jellemző volt vagy a típusaival sikerült megismerkednem, dettó hajléktalanokkal. Ettől nem vagyok szakértője a dolognak, de bizonyos dolgokat szeretnék mindenképpen a figyelmébe ajánlani.

Először is az önkormányzati rendszer Magyarországon, kiegészülve az állami támogatással, ma mindenkinek ad ellátást, aki rászorul. Tehát olyan nem fordul elő, hogy valaki... - mert egyébként naponta több tízezer fejadagnyi meleg ételt oszt szét az ellátórendszer, még egyszer mondom, önkormányzatokkal szerződésben lévő étkeztetők, maguk az önkormányzatok, és ezt az állam támogatja. Ezen túlmenően a különböző szociális ellátások, a különböző szociális ellátással foglalkozó, egyébként önkormányzati finanszírozásban és ezen keresztül állami finanszírozásban működő civil szervezetek közösségfejlesztéssel, szociális munkával nagyon sokat tesznek annak érdekében, hogy valamilyen módon ez a nyomás, amit a hajléktalanlét jelent, az enyhüljön.

Egyébként aki ismeri ezt a rendszert, az tudja, hogy valójában a hajléktalanlétnek a tipikus okozója az a család szétesése, mert Magyarországon a legnagyobb szociális kockázatot a válás jelenti az átlagcsaládok számára vagy az átlagember számára, mert amennyiben a válás szétköltözéssel jár, akkor az, aki elhagyja a lakást, annak az esélye az egzisztencia újrateremtésére magyarországi viszonyok mellett nagyon nehéz. Ezért mondjuk azt, hogy a legfontosabb és legjobb eszköz a bajban lévő családoknak a támogatása, mert mint annyi helyzetben az életben, megelőzni könnyebb a bajt, mint elhárítani a következményét, amikor már bekövetkezik.

Tehát tudjuk azt is egyébként, az önkormányzati rendszer - ezt személyesen is ismerem - nagyon sokat tesz annak érdekében, hogy a széthullóban lévő családok még széthullás előtti megsegítése hogyan tud megtartani egyébként közösségeket anélkül, hogy elérnék a hajléktalanlétet, mert való igaz, a legnehezebb feladat az az, hogy amikor valaki hajléktalanná válik, onnan kihozni, mert ott egy olyan spirálba kerülhet, amiből nagyon-nagyon nehéz kijönni.

De hozzáteszem, az egészen biztos, hogy ha ön valóban ezt a kérdést akarja tárgyalni, és nem pusztán csak a nyilvánosság felé vagy a politikai propaganda felé szeretne valami gesztust tenni, akkor semmiképp sem a közterületek rendjéről és annak a megbontásáról szóló szabályozást feszegeti, hanem a szociális ellátásról, a szociális szolgálatokról, a szociális munkásokról, a közétkeztetésről, az ide vonatkozó költségvetési kérdésekről akar tárgyalni. Nekem ez a véleményem, és természetesen egyébként mindenki úgy politizál, ahogy szíve joga meg stílusa.

Én azt gondolom, hogy a kérdés, a hajléktalanok támogatásának, megsegítésének a kérdése az semmiképpen sem azzal egyenértékű, ahogy ön ezt beállítja, hogy a kérdés alfája és ómegája az az, hogy a közterületek rendjét azt megbontsuk-e vagy sem. Én azt gondolom, hogy a közterületek nem arra valóak, hogy életvitelszerűen lakjon ott valaki, teljesen függetlenül a szociális helyzetétől, és egészen biztos, hogyha ezt feloldanánk, akkor sem tennénk semmit a hajléktalanok érdemi megsegítése kapcsán.

Azt pedig még egyszer hadd mondjam: a hajléktalanlét az nem kriminalizált Magyarországon, mert egyébként azért, mert valaki valamilyen szociális helyzetben van, senki nem üldöz senkit. Közterületen, valóban, életvitelszerűen nem lehet tartózkodni Magyarországon, én egyébként ezt maximálisan támogatom. Egyszerre

kell két dolgot csinálni: rendet tartani valamilyen szinten a közterületeken és segíteni a hajléktalanokat. Mi ezen az állásponton vagyunk.

(Jelzésre:) Tessék!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó. Kósa úr, én egy dolgot szeretnék tisztázni. Én azt elmondtam, hogy ez az első lépés, hogy a kriminalizációt megszüntessük.

ELNÖK: Nincs kriminalizáció.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó, ha ön azt mondja, hogy nincs kriminalizáció, ezzel nem tudok mit kezdeni, mert a szabálysértési törvényben az van benne, ami benne van, ezt próbálom onnan kivenni. De akkor legyen ez az ön véleménye, és akkor próbálja alátámasztani, amivel tudja.

Viszont egyvalamit szeretnék leszögezni: egy évben, a tavalyi évben körülbelül 40 ezer ember tapasztalta meg a hajléktalanságot ebben az országban. Országosan a férőhelyek száma körülbelül 11 ezer. Egyidőben hajléktalanok körülbelül 20 ezren vannak. Most el tudja akkor képzelni, hogy... - akkor hova menjenek ezek az emberek, tisztelt Kósa úr? Hol az a megoldás, amiről ön beszél? Idehozza nekem a rezsicsökkentést meg a családok válását, mindent. Mondja meg nekem, ha 11 ezer férőhely van, egyidőben 20 ezren hajléktalanok, és körülbelül 40 ezren egy évben megtapasztalják a hajléktalanságot, akkor mi legyen ezekkel az emberekkel. Bérletprogram nincsen, férőhelyek nincsenek, az utcáról meg elküldik őket.

Én elmondom: mennek oda, az erdőbe, a városszélre, ahol már a szociális munkás se talál rájuk. Ha önnek ez politikai siker, akkor én ezt egy elég kétes értékű győzelemnek gondolom, de ez legyen az önök feladata, hogy megítéljék a saját teljesítményüket. Én csak annyit szeretnék elérni, hogy ez a törvényjavaslat, amit én szeretnék módosítani, ez megtörténjen. Szeretném, hogyha ezeket az embereket nem kriminalizálnák, nem büntetnék meg azért, mert nincs hova menniük. Ez erről szól.

ELNÖK: Nem erről szól. Ön azt szeretné, hogy életvitelszerűen lehessen lakni a közterületeken. Azért, mert valakinek nincsen lakása, azért senkit nem büntetnek Magyarországon. Egyébként az ön által mondott adatok olyan becsléseken alapulnak, amelyeket rendkívül nehéz verifikálni, mert itt hajléktalanszámok kapcsán a tízezertől a hatvanezerig mindenki beszél mindenfajta számot.

Egy viszont kétségtelen: az állam, az önkormányzatok által ellátott vagy fenntartott hajléktalanszállások kapacitása, beleértve azokat is, amelyeket nem az állam tart el, nem az önkormányzat tart el, hanem olyan szállások, amelyek különböző hajléktalanellátással foglalkozó szervezeteknek a kezelésében vagy tulajdonában vannak, de állami finanszírozással vagy állami közreműködéssel működnek, vagy önkormányzati közreműködéssel működnek, minden pillanatban, nézze meg, ezen kapacitásoknak csak 80 százaléka van kihasználva. Tehát arra, hogy hány darab hajléktalan van, különböző becslések vannak. Egy biztos: a hajléktalanszállók kapacitása az semmilyen pillanatban nincsen kihasználva. Tehát itt azért látszik, hogy van valami probléma, mert egyébként hogy ki hajléktalan meg ki nem, azt azért nehéz számba venni, mert bizonyos élethelyzetekben olyanokat is hajléktalannak sorolnak, akiknek egyébként nincsen bérleménye, nincsen lakástulajdona, de egyébként amúgy tud hol lakni. Tehát van neki ebben az értelemben hajléka, hogy rendszeresen ott alszik, és ez nem okoz feszültséget, mert ilyen értelemben, ebben az értelemben nem hajléktalan, de a státuszát tekintve oda sorolható, mert sem bérleménye, sem jogcíme, sem lakása nincsen. Ezért mondom, hogy ebből a szempontból a számok, attól függ, hogy milyen számbavételi módszert alkalmazunk, nagyon nagy szórást mutatnak. Egy

biztos: a kapacitások sosincsnek teljesen kihasználva, ettől függetlenül fenn kell őket tartani.

Én azt javaslom, hogy szerintem... - nagyon remélem, hogy a hajléktalankérdés érdemi megoldását adott esetben még egyszer egy szociálistörvény-módosításnál is fogjuk tudni tárgyalni. A közterületek rendjének a megbontásáról szóló jogszabálynál ez alkalmatlan tárgyon elkövetett vita, de természetesen megadom a szót önnek, és utána szeretném, hogyha szavazna a bizottság az ön javaslatáról.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Kósa Úr! Én nem tudom, hogy ön milyen hajléktalanszállót látott 80 százalékos kapacitáson - ahol én voltam, ott még az ágyak között is matracok voltak lenni a földön, hogy beférjenek az emberek.

A másik pedig az, hogy nézze, a Lehet Más a Politika a bérlakásprogrammal... - nagyon régóta küzdünk azért, hogy meglegyen a bérlakásprogram, mi mindig beadjuk ezzel kapcsolatban a módosítóinkat, mindig odamegyünk abba a bizottságba, ahova azt kiszignálják, csak a helyzet az, hogy itt most a szabálysértési törvényről van szó, és Kövér úr úgy döntött, hogy az ön bizottságának kell ezzel a kérdéssel foglalkozni. Tehát hogyha önnek nem tetszik az, hogy Kövér László ezt a bizottságot bízta meg azzal, hogy erről a törvényjavaslatról beszéljünk, azt ne velem beszélje meg, hanem Kövér Lászlóval. Én nem tudok máshová menni képviselőként, mint abba a bizottságba, ahova a javaslatomat kiszignálják.

És, mondom, ez egy nulladik lépés lenne, ez egy olyan alapvető erkölcstelen felfogásnak, amit önök bevitték ide Magyarországon a törvények közé, az eltörlése, ami arról szól, hogy ha az embernek nincsen otthona és nincs hova mennie, akkor jól megbüntetjük. Ezt kellene eltörölni, és gondolkodni kellene azon, amit a Lehet Más a Politika is letett az asztalra: a szociális bérlakásprogramon, a munkahelyteremtésen, a tisztességes béreken meg egy csomó olyan dolgon, ami ezt az országot a változatosság kedvéért nem lefelé, hanem fölfelé húzná előre.

Nagyon erősen kritizálom a Fidesznek azt a felfogását, ami abban testesül meg, hogy ha eltüntetjük az emberek szeme elől a problémát, akkor az nincsen. Én tudom, hogy van ez a probléma, és ezen szeretnék változtatni, és ezt kérem, ne rója fel nekem.

ELNÖK: Eszemben sincs felróni azt, hogy bárkinek bármilyen politikai álláspontja van, csak vitatkozom vele.

Mint ahogy újra nem értek egyet az ön állításaival, mert teljesen nyilvánvaló tény, hogy öt év alatt több mint 400 ezerrel bővült a foglalkoztatottak száma. Tehát az az igazság, hogy a rendszerváltás óta egyetlen kormány sem tett annyit a munkahelyek bővítésének az érdekében, mint a Fidesz-kormány.

Az is egészen nyilvánvaló, nézze meg az ide vonatkozó statisztikákat, hogy Magyarországon immár harmadik éve a reálbérek növekednek. Továbbá a Fidesz-kormány a minimálbér folyamatos emelésével is a legtöbbet tette annak érdekében, hogy a bérszínvonal javuljon. És miután a magyar gazdaság teljesítménye is 2012 óta folyamatosan javul, ezt még talán önök sem tudják eltagadni, az a sommás állítása, hogy Magyarországon a helyzet egyre rosszabb és rosszabb, az egyszerűen nem igaz, de legalábbis a tényeknek ellentmond.

Továbbá ön nem a hajléktalanok helyzetének a javításáról szóló törvényjavaslatot kezdeményezte, hanem ön azt szeretné, hogy a közterületeknek a rendjét bontsuk meg. Ez a javaslat arra vonatkozik, hogy van a közterületeknek egy rendje, amiben a közterületek mindenki által elérhető használatát szabályozzuk. Ebben mi úgy gondoljuk, hogy közterületeken nem helyes, ha életvitelszerűen lakik valaki, függetlenül a szociális helyzetétől.

Továbbra is hangsúlyozom, hogy Magyarországon senkit nem üldöznek azért - az ön állításával ellentétben, ami nem igaz -, mert hajléktalan és nincs hol aludnia vagy nincs hová mennie saját tulajdonú lakásába vagy bérleményébe vagy olyan helyre, ahol jogcíme van. Erre az állam szociális ellátórendszert csinál, nemhogy nem üldözi, hanem támogatja ezeket az embereket a maga eszközeivel az önkormányzati rendszeren keresztül, továbbá azokon a szervezeteken keresztül, amelyet az állam vagy az önkormányzat különböző szerződéses keretekben finanszíroz.

Itt most nem a szociális törvény vitájáról van szó, ön a közterületek rendjét akarja megbontani, és azt gondolja, hogy ezzel a hajléktalanokon segít. Szerintünk ez egy téves felfogás, mi ezzel nem értünk egyet, ezért mondjuk azt, hogy bárhogy kardoskodik amellett, hogy ez a hajléktalanokon segítene, ez nem segít a hajléktalanokon. A hajléktalanokon más eszközökkel lehet segíteni, viszont a közterületek rendjének a megbontására tett kísérletét nem támogatjuk.

Tisztelt Bizottság... *(Jelzésre:)* Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Én egészen a végéig próbáltam visszafogni magamat és nem akartam hozzászólni, mert nagyjából akármilyen szélsőséges álláspontok is fogalmazódtak meg, de mégiscsak köze volt a hajléktalansághoz valamilyen módon. Az elnök úrnak az utolsó megszólalása viszont arra késztet, hogy azért egy-két dolgot tegyünk már helyre, mert egyszerűen a lelkiismeretem nem bírja, hogy úgy zárjuk le ezt a vitát, amiket ön mondott, hogy az bárkiben egy pillanatig tényként véletlenül is benne maradjon.

Tehát, elnök úr, vegyük már végig! Ön azt állítja, és önök egyfolytában ezt mondják, hogy a minimálbért ez a kormány milyen szépen megemelte. Elnök Úr! Ne nézzük már teljesen hülyének egymást! Önök megemelték a bruttó minimálbért, aminek a nettója az infláció, az elmúlt ötéves infláció értékét nem volt képes meghaladni! Ha a fogyasztói kosarat nézzük, akkor a mai nettó minimálbér annyit sem ér, mint a 2010-es kormányváltáskori nettó minimálbér. Miről beszél? Arról, hogy bruttóban föltornázták 100 ezer forint fölé, és ezért a munkaadóknak többbe kerül egy minimálbéres? Erre olyan marha büszke?

Azt állítja, hogy minden idők legnagyobb foglalkoztatottsága van, amikor egyszerűen behazudnak az egész ország szemébe, és nyilvántartják azokat az embereket, akik igenis a megélhetés és a kilátástalanság elől elmenekültek ebből az országból, és Nyugat-Európában vagy a világ más pontján próbálnak valahogy boldogulni, mert ebben az országban nem lehet? Önök meg beleírják abba a statisztikába, és verik megint a mellüket, hogy milyen jó a foglalkoztatási adat? És ezenfelül föl tudnak mutatni egy olyan közfoglalkoztatási programot Magyarországon, ahol százezrek világosan és egyértelműen az állam akaratából a Statisztikai Hivatal és mindenki által nyilvántartott megélhetési létminimumhoz szükséges bért sem kapják meg a munkájukért? Erre olyan marha büszke elnök úr, hogy itt még ezt el is mondja nekünk, hogy minden rendben van ebben az országban?

És végezetül, amikor néhány héttel ezelőtt kihozza egy nemzetközi összehasonlításban, egész Európára vonatkozólag az Eurostat, hogy Magyarországon az elmúlt öt évben 2,8-ról, ha jól emlékszem, 3,4 százalékra, a teljes társadalom 3,4 százalékára növekedett pontosan azoknak az aránya, magyarul több mint 3,2 millió emberről beszélünk, akik bármikor ilyen helyzetbe kerülhetnek a szegénységi kockázat és a depriváltság tekintetében? Minden harmadik ember ma vagy szegény, vagy a szegénységnek kitett állapotban van. Minden harmadik magyar állampolgár, és félmillió meg az országon kívül. Semmilyen erkölcsi, politikai vagy objektív oka nem lehet annak, elnök úr, hogy főleg egy ilyen témánál ön még dicshimnusz zengjen erről a kormányról meg ennek az intézkedéseiről!

Az meg már aztán tényleg a pofátlanság nem tudom, miye, hogy Rétvári államtitkár úrnak még volt egyszerűen, nem tudom, rezzenéstelen arccal lehetősége tegnap elmondani, hogy nem is tudom, itt hány százezer ember az alsó középosztályba lépett a szegények közül, és tényleg ilyen szép és jó még Magyarországon semmi nem volt. Ja, ha önök szerint havi 50 ezer forint fölött az már az alsó középosztályba való tartozás, akkor értjük, hogy önök mire gondolnak. Csak, tudja, marha nehéz elfogadni, hogy olyan politikusok, akik azt se veszik észre, hogy hány négyzetméteres a házuk vagy éppen a telkük, azok osszák itt az észet arról, hogy egyébként hol lakhat egy ember meg hol nem, ha nincs saját lakása! Hát mondja már meg, ha nincs magántulajdona, akkor még a közterületen kívül hova tud menni?

Nyilvánvalóan az lenne a legjobb, ha eltűnnének vagy elásnák magukat, önök szerint - szerintünk meg nem, és erről szól ez a mai vita, és továbbra is maximálisan támogatom az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Harangozó Úr! Általában az érvek gyengeségét és a mondanivaló gyengeségét mutatja az, hogyha valaki a hangjának a felemelésével és az egyre brutálisabb jelzőkkel próbál magának segítséget adni, ahelyett, hogy higgadtan érvelne és olyan dolgokat mondana, ami mondjuk legalább közelít a valósághoz. Hiszen amit ön mond, az olyan mértékű csúsztatás, amire mondhatnám, hogy szokatlan, de nem, mert tulajdonképpen ez igen gyakori, ebben a bizottságban gyakran halljuk öntől.

Egy félmondattal elintézni azoknak a magyar és így európai polgároknak a dolgát, akik egyébként most nem Magyarországon, hanem az Európai Unió különböző országaiban dolgoznak, és őket menekülteknek titulálni, ez egy olyan mértékű csúsztatás, ami azt mutatja, hogy *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Akkor ne csinálja, elnök úr!)* önöknek semmi sem drága, mert nyilvánvalóan nem tudják megkülönböztetni azt a magyar állampolgárt, aki - élve európai jogaival - rövidebb-hosszabb ideig európai országokban dolgozik, attól, aki egyébként illegális határátlépőként közli, hogy ő idejött Európába és fogadjuk be. Önök ezt nem tudják megkülönböztetni régóta.

Az pedig, amit önök állítanak a jelenségnek a mozgatórugójával kapcsolatban, az meglehetősen átlátszó, mert önök azt mondják, hogy ezek az emberek kénytelenek voltak a magyarországi rettenetes viszonyok miatt elmenekülni az országból. Na, most ha megnézzük, hogy Európában melyik nemzet adja a legtöbbet azon emberek közül, akik nem a saját hazájukban dolgoznak, hanem európai polgárként más országban, akkor ezek a németek. Míg Magyarországon 340 ezer olyan magyar állampolgár van, pontosabban Európában 340 ezer magyar állampolgár van, aki nem Magyarországon dolgozik, hanem az Unió különböző országaiban, a németeknél több mint másfél millió. Ebből azt következne, hogyha önöknek igaza lenne, hogy Európa legrosszabb helyzetben lévő országa, ahonnan a leginkább tömegesen menekülnek az emberek, az Németország. Ez mutatja egyébként, hogy amit ön mond, az teljes képtelenség.

Az egyébként, hogy 340 ezer polgárunk dolgozik az Európai Unió különböző országaiban, annak az időszaka a következőképpen néz ki. 1990-től 2004-ig 220 ezer olyan magyar állampolgár volt, aki rövidebb-hosszabb ideig az Európai Unió különböző országaiban dolgozott, akkor, amikor erre már volt lehetőség különböző foglalkoztatási kvóták alapján. Ennek azonban viszonylag nehéz volt az eljárásrendje, és 2004-ig viszonylag bonyolult szerződések alapján lehetett külföldön munkát vállalni. A 2004-es európai uniós tagságunkkal ezek az akadályok lebomlottak, és azóta durván 120 ezerrel nőtt azoknak a száma - és ma 340 ezer -, akik egyébként az Európai Unió különböző országaiban dolgoznak.

Ez azt mutatja, hogy azokkal a feltételekkel, amikor sokkal nehezebb volt munkát vállalni az Európai Unió országaiban, 220 ezren voltak, amióta sokkal

könnyebb, azóta csak 120 ezerrel nőtt a számuk. Ez azt mutatja, hogy a jelenség a dinamikájában korántsem azt mutatja, amit önök állítanak, hogy tömegével menekülnek el az emberek az országból. Arról nem beszélve, hogy ennek a 340 ezer embernek a belső szerkezete, ha megnézzük: 110 ezren vannak olyanok, akik Magyarországon laknak és úgynevezett ingázók. Tehát ők egyébként életvitelszerűen nem menekültek el az országból, hogyha itt ezt a marhaságot egyáltalán lehet használni rájuk, hanem az a különbség közöttük, hogy nem Ceglédről vagy nem tudom én, Gödöllőről járnak be Budapestre dolgozni, hanem a határ egyik oldaláról járnak körülbelül ugyanolyan távolságra a határ másik oldalára dolgozni, tipikusan egyébként Ausztriában jellemző ez a munkavállalási forma. Firtl Mátyás úr részletesen tud erről beszámolni, lévén ő soproni képviselő. Ezeknek az embereknek a száma 110 ezer. Tehát a 340 ezer emberből 230 ezer olyan, aki életvitelszerűen tartózkodik az Európai Unió különböző országaiban, nem elmenekült, ezeknek is több mint a fele egyébként rendszeres ingázó a tekintetben, hogy heti, kétheti rendszerességgel hazajár a családjához.

Ebből a szempontból önök, akik egyébként azt a propagandát bírták a magyarok elé tárni, hogy majd te is nyithatsz cukrászdát a Mariahilferen meg tanulhatsz a Sorbonne-on a rajz szakon, ahhoz képest nagyot fordult a világ az önök felfogásában: míg ezt egyébként teljesen normális dolognak tartották, hogyha bizonyos határokat nem feszt szét, ma ezt hovatovább égbekiáltó bűnnek gondolják. Innen látszik, hogy egyébként az egész problémának a megértése az olyan messze esik önöktől, mint Makó Jeruzsálemtől. De nem baj, mert talán nem probléma, hogyha ilyen mértékű véleménykülönbség van közöttünk.

A szegénységgel kapcsolatos adatok kapcsán persze, amit ön mond, azt kellő hangerővel és szúrós tekintettel előadva lehet, hogy bárkit is meggyőz. De nem felejtethjük el azt a tényt, hogy a Statisztikai Hivatalnak a szegénységre vonatkozó mutatói azok egy sajátos összefüggést mutatnak, és ennek a megértéséhez a legkönnyebb az, hogyha eljátszunk egy gondolatkísérletet.

A helyzet az, hogy a szegénység az mindig viszonylagos. Tehát nem abszolút szegénységet mér a Statisztikai Hivatal, hanem egy adott társadalom adott jövedelmi és vagyoni viszonyai mellett egy viszonyrendszert mér. Ezért hogyha most eljátszunk a gondolattal, hogy máról holnapra minden magyar állampolgár havi jövedelme a csecsemőtől az aggastyánig egymillió forinttal nő nettó per hó, furcsa módon ez a szegények számát egyetlenegy darabbal sem csökkentené a statisztikák szerint az országban. Mert miután ez egy viszonyrendszer, és csak feljebb toljuk az egész rendszert jövedelmi szempontból, a relatív viszonyítási pont kerül feljebb, de egyébként a szegények száma a Statisztikai Hivatal mérése szerint egy darabbal sem csökkenne.

Ez mutatja azt, persze mindenfélet lehet mondani a szegénységi statisztikákról, de hogyha ezt megnézik, akkor a helyzet az az, hogy amikor a szegénységnek kitétek, többfajta szempontrendszer szerint kitétek és veszélyeztetettek számát nézzük Magyarországon, akkor azt gondolom, hogy miután az elmúlt hároméves viszonylatban a Statisztikai Hivatal mérése szerint is, amit most adtak ki nem olyan régen a 2014-es évre vonatkozó riportjukban, 160 ezerrel csökkent, egy olyan országban, ahol egyébként az önök 2002-2010-es kormányzása rendkívüli problémákat okozott, igenis hadd mondjuk eredménynek.

Hiszen ne felejtse el, kedves képviselőtársam, hogy persze ön mondhat mindenfélét annak kapcsán, hogy kinek mihez van joga felszólalni, de hadd emlékeztessenem, hogy az ön pártja és személy szerint ön is támogatta azt a politikát, amely elvette a 13. havi nyugdíjat, a 13. havi bért, amelyik elvette a családtámogatási kedvezményeket, amelyik elvette a szociális kedvezményeket és egyébként bevezette az

ingatlanadót. Nem az önök szándéka akadályozta meg az ingatlanadót, hanem az Alkotmánybíróság döntött úgy, hogy a felkészülési idő rövidebbé és más megfontolások miatt az ingatlanadó az alkotmányellenes. Bizonyára a hajléktalankérdést is szeretnék volna egy kicsit segíteni azzal, hogyha általános ingatlanadót vezetnek be Magyarországon. Ezt önök megszavazták - isteni szerencse, hogy ez egyébként nem érvényesült az országban.

Visszatérve az alapproblémához, mert szeretnék szavaztatni erről a kérdésről, én azt gondolom, hogy a hajléktalankérdést a hajléktalanüggyel foglalkozó törvényeknél érdemes feszegetni. Kövér László helyesen járt el, mert ön nem egy hajléktalanok ügyét segítő kérdést és törvényt szeretne módosítani, hanem a közterületek rendjével kapcsolatos szabályozást szeretné megbontani. Ez a rendészeti bizottsághoz tartozik. Én már kifejtettem az álláspontomat, nem támogatom ezt a javaslatot, de természetesen a bizottság bölcsességére bízom, hogy hogy szavaz. Remélem, hogy a hajléktalankérdés kezelésénél, adott esetben a szociális törvénynél vagy másnál, ami kifejezetten erre szolgál, még találkozhatunk és kifejthetjük az álláspontjainkat.

Tisztelt Bizottság! Ki támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* Ki nem támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* (6) Köszönjük szépen.

Köszönjük képviselőtársamnak a megjelenést. *(Közbekiabálás az ülésen megjelent vendégek soraiból: Szégyen!)*

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7119. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A következő napirendi pontunk: Szabó Szabolcs képviselőtársunk önálló indítványát tárgyaljuk kijelölt bizottságként. *(Dr. Szél Bernadett: Vizontlátásra! Szervusztok!)* Ó nincs itt a bizottsági ülésen... *(Szabó Szabolcs: Itt vagyok!)* Bocsánat! Bocsánat! Elbambultam. Képviselőtársunké a szó előterjesztőként.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Igyekszem, nagyon rövid leszek, mert úgy látom, eléggé elhúzódik a bizottsági ülés.

Voltaképpen a betervezett javaslat egy, mondhatom azt is, hogy alulról jövő kezdeményezés. A választókerületemben működő egyik közterület-felügyeletnek a vezetője keresett meg ezzel a problémával, mégpedig arról van szó, hogy a mezőőrök munkájában a köztisztasági szabálysértések azok nagyon nagy szerepet játszanak, csak éppen helyszíni bírságot nem tudnak kiszabni. Tehát ő csak azt teheti meg, hogy feljelentést tesz, és aztán egy hosszú, bonyodalmas és viszonylag költséges eljárás végén kiszabnak valami büntetést. Még akkor is ezt kell tenni a mezőőrnek, hogyha egyébként elismeri a delikvens, tehát ha rajtakapnak valakit, hogy éppen, nem tudom én, hulladékot tesz le a közterületen.

Egyébként ezt éppen ezért úgy szokták megoldani, hogy két közterület-felügyelőt melléad a mezőőrnek, tehát hárman vagy négyen mennek egyszerre, ami meg ugye a humánerőforrással való gazdálkodásnak a pazarlása, ahogy nekem erről ő beszámolt. Ezért kérte, hogy adjak be egy olyan módosító javaslatot, ami lehetővé tenné a mezőőröknek, hogy helyszíni bírságot szabhassanak ki. Ennyi röviden a javaslat, köszönöm.

ELNÖK: Ez tárgysorozatba vétel, ugye?

SZABÓ SZABOLCS (független): Tárgysorozatba vétel, igen.

ELNÖK: Kíván valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Hét igen. Mehetünk tovább, köszönöm szépen. *(Szabó Szabolcs: Köszönöm.)*

Csak annyit, hogy talán félreértette, nem durvult el itt semmi sem egyébként. A helyzet az az, hogy itt minden valószínűség szerint egy színielőadást látott a sajtó számára megszervezve, talán ez a félreérthető - ők el is mentek, mihelyt... Jó, köszönjük szépen.

SZABÓ SZABOLCS (független): Persze, én ahhoz hozzá sem akartam szólni.

ELNÖK: Jó, jó, köszönöm szépen.

A háborús országokból érkező menekültek önkéntes befogadásáról szóló határozati javaslat (H/7648. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

4., Kónya képviselőtársunk.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Remélem, olyan sikerrel járok, mint képviselőtársam... *(Derűltség.)*

ELNÖK: Ki tudja?

KÓNYA PÉTER (független): ...a határozati javaslatom tekintetében. A határozati javaslatom lényege, hogy november 17-én a parlament elfogadott egy olyan határozatot, ami alapján az Európai Unió által meghatározott kötelező kvótarendszerrel szemben felhatalmazta a magyar kormányt arra, hogy mindezt nemzetközi bíróságon támadjuk meg.

Én magam független képviselőként is együtt szavaztam a kormánypárti képviselőkkel, mert úgy gondolom, hogy a Magyarországra ráerőltetett, más országok által meghatározott kötelező kvótarendszerrel én sem értek egyet egyébként, különösen nem úgy, hogyha adott esetben ezek a menekültek ellenőrizetlen körülmények között kerülnek be az Európai Unióba vagy éppen nem háborús országból érkező menekültekről van szó.

Ugyanakkor azt gondolom, hogy mind emberi mivoltunkat tekintve és egyáltalán emberségből és a szívünkre hallgatva is Európa közepén a XXI. században, azt gondolom, hogy kötelességünk gondoskodni olyan emberekről és segíteni azokat az embereket, akik háborús országból jönnek, kénytelenek elhagyni a családjukat, kénytelenek elhagyni az otthonaikat, és minden egyes olyan fejlett európai országnak, amelyik azt gazdaságilag megteheti, kötelessége segíteni bajba jutott embertársainkon.

Különösen igaz ez, azt gondolom, a magyar emberekre, hiszen a történelmünk is azt mutatja, hogy számos olyan helyzet volt, akár gondoljunk csak az 1848-49-es szabadságharcra vagy a XX. század elején lévő gazdasági világválságra, a világháborúkra vagy az 1956-os forradalomra, amikor magyar embertársaink százezrei kényszerültek elhagyni otthonukat, a hazájukat és a világ különböző országai tárt karokkal fogadták a Magyarországról menekülőket, segítették az ő beilleszkedésüket vagy egyáltalán a túlélésüket. Ilyen helyzetben, azt gondolom, hogy különösen Magyarország nem teheti meg azt, hogy más bajba jutott embereken lehetőségeihez mérten ne keresse meg annak a lehetőségeit, hogy hogyan segítsen ezeken az embereken. Nem vehetjük magunkat körül kerítésekkel és nem zárhatjuk be teljesen a határainkat. Ez nem azt jelenti, hogy nem ellenőrzött körülmények között beérkező

emberekről van szó, nem Magyarország biztonságát kell veszélyeztetni, nem Magyarország gazdasági helyzetét kell veszélyeztetni, azonban lehetőségeinkhez mérten meg kell próbálni segíteni ezeken az embereken.

Itt a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén még egy aspektusra szeretném föl hívni a figyelmet. Önök között is vannak olyanok, akik koruknál fogva megélték a hidegháború időszakát, én magam is megéltem, ráadásul hivatásos katonaként. Mindenki tudja, aki akkoriban élt, hogy Magyarország egy egészen speciális helyzetben volt a hidegháború időszakában, el lehet mondani, hogy gyakorlatilag Kelet-Európában mi voltunk bizonyos szempontból Kelet-Európa Svájca. Ez azt jelentette, hogy Magyarországon találkozhattak a hidegháborúban szembenálló felek titkosszolgálatainak ügynökei, de emellett, hogy itt voltak találkozók, számos ügyletet itt bonyolítottak le. Tudott dolog volt az is, vagy legalábbis a rendszerváltást követően nyilvánosságra kerültek olyan adatok, hogy Magyarországon teleítettünk nagyon sokszor egyébként terrorcselekményeket elkövetett embereket.

Magyarország egyébként ebben az időszakban, a hidegháború időszakában számos országból érkező menekültnek adott segítséget, gondoljunk csak a görögök tízezreire, akik letelepültek Magyarországon, de számos olyan, akár afrikai, akár arab országból érkező embernek nyújtottunk segítséget, akik egyébként menekülni kényszerültek a saját hazájukból.

Sajnálatos módon az elmúlt... - és igen, azért hoztam föl ezt a példát, mert nyilván az, hogy mi segítettünk különböző embereknek, különböző országokból érkező embereknek, ez hozzájárult ahhoz, hogy Magyarországot szerencsére eddig elkerülték azok a terrorcselekmények, amik egyébként a világ számos országát sújtják. Talán ennek köszönhető az is, tegnap került nyilvánosságra egy kutatás, ami alapján Magyarországon nincs is akkora veszélyérzete az embereknek, sőt, bizonyos emberek úgy gondolják, bizonyos embercsoportok Magyarországon, hogy egyébként ha valaki politikai okokból terrorcselekményt hajt végre, az nem akkora bűn. Én ezt abszolút másképp gondolom.

Viszont ugyanakkor az elmúlt időszakban Magyarországról a világba három hír került ki: az egyik az, hogy lezártuk a határainkat és körülvettük magunkat kerítéssel, majd ezt követően egy újságíró, egy magyar újságíró, aki a menekült férfit a gyerekekkel a karjában felrúgja, járta be a világsajtót, majd ezt követően az, hogy a röszei határnál, ahol határzárt hajtottunk végre, a rendőrök hogyan verik az ott átjövő embereket. Most nem akarok belemenni abba a politikai vitába, és nem azért hoztam föl ezt példaként, hogy most jogos volt-e az ottani rendőrségi intézkedés vagy sem, de mindenesetre voltak ott olyan képek, és olyan képek járták be a világsajtót, amelyek azért arról szóltak, hogy ott adott esetben civil embereket vagy gyerekeket is ért atrocitás a rendőrség részéről.

Ha ilyen képek járnak be, márpedig az Al Jazeera-tól kezdve különböző hírügynökségek alapján eljuthat ez a muszlim országokba, nem biztos, sőt, én biztos vagyok benne, hogy ez növelheti Magyarország terrorfenyegetettségét. Ha csak ezek a hírek járnak be a világsajtót, és közben mi egy elzárkózó, önző országnak mutatjuk magunkat, amelyik nem képes segíteni egyébként adott esetben a bajba jutott embereken, az növelni tudja Magyarország biztonsági kockázatát.

Éppen ezért azt gondolom, hogy emberi szempontból, és hogyha a szívünkre tesszük a kezünket, akkor mindannyian azt gondoljuk szerintem, hogy segíteni kell a bajba jutott embereken. Ezért is javasoltam - és erről szól a határozati javaslatom -, hogy vitassuk meg a parlament keretein belül, hogy egyébként Magyarország gazdasági helyzete lehetővé teszi-e - én azt gondolom, hogy lehetővé teszi egyébként -, hogy önkéntesen fogadjunk be olyan menekülteket, akik kimondottan háborús helyzet elől menekülnek. Nem akarok itt arra utalni egyébként, hogy a szomszédos országokban is

kialakulhat olyan helyzet, hogy kénytelenek lennénk befogadni onnan érkező menekülteket. De a világ bármely tájáról érkező embereket ellenőrzött körülmények között, és szeretném kihangsúlyozni, hogy ellenőrzött körülmények között, valamilyen általunk meghatározott létszámban fogadjon be Magyarország.

Ez a határozati javaslat nem határoz meg létszámot, tehát nem köti a kormány kezét. Azt viszont igen, hogy igenis vizsgáljuk ezt meg, és mutassuk meg a világnak, hogy nemcsak szögesdrótokkal tudjuk körülvenni Magyarországot, hanem egyébként gazdasági lehetőségeinkhez mérten próbálunk is segíteni az embereknek. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy valamiféle intézkedéseket Magyarországnak vagy az Európai Uniónak kell tennie annak érdekében, hogy annak a fajta menekültáradatnak, ami elárasztotta Európát, valamilyen módon gátat szabjunk. De ez nem jelenti azt, hogy egyébként embereken, családokon ne tudnánk segíteni. Lehet erre olyan példa is, de ez nyilván már a technikai megvalósítás lényege, hogy kiutazik egy magyar delegáció a törökországi menekülttáborokba, és ott, felmérve azt, hogy milyen létszámban tudunk befogadni, fölajánljuk annak a lehetőségét, hogy kik azok, akik egyébként adott esetben Magyarországon, mindaddig, amíg az országukban béke nem lesz és biztonság, nem tudnak visszamenni a saját hazájukba, addig adott esetben Magyarországon védelmet és ellátást nyújthatnánk nekik.

A határozati javaslatom erről szól. Én azt gondolom, hogy mindenképpen annyit megérne a dolog, hogy ezt a Parlament falai között vitassuk meg, és találjunk közösen olyan megoldást, hogy Magyarország egyébként ne azt a képet mutassa a világnak, hogy mi önző módon körülvevünk magunkat szögesdrótokkal, és innen kezdve egyébként a bajba jutott embereken nem kívánunk segíteni. Ezért kérem a bizottság támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Harangozó úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Bár a határozat szövege nem fejt ki és nem fedi azt, amit képviselőtársam szóbeli kiegészítésként pontosított, én azt gondolom, hogy annak, hogy erről vita legyen, nem kell adminisztratív gátat szabni, tehát fogjuk támogatni a tárgysorozatba vételi kérelmet.

Ha valaki a szövegét elolvassa ennek a határozati javaslatnak, azt azért fideszes, kormánypárti képviselőtársaimnak a figyelmébe is ajánlom, mielőtt esetleg megint migránsözássá fajulna ez a beszélgetés, hogy ez a határozati javaslat például elsősorban arról is szól, ha elolvassuk a szövegét, hogy a szomszédos Ukrajnában bekövetkező bármilyen humanitárius vagy háborús esemény esetén egyébként Magyarország mit tesz és hogyan viselkedik. Hiszen ha valaki, még egyszer mondom, veszi a fáradságot és elolvassa az előterjesztést, nem az arról egyébként kialakított álláspontja mögé bújzik vissza, akkor az teljesen világossá válik, hogy Magyarország a háborús övezetek elől menekülő embereknek az önkéntes befogadásával kapcsolatban milyen álláspontot foglal el, és milyen infrastrukturális és egyéb feltételeket kíván a kormány megteremtteni.

Én úgy tudom egyébként, hogy például az ukrán helyzettel kapcsolatban nagyon komoly ilyen előkészületei vannak a magyar kormánynak, amiről nyilván egyébként nem szólnék egy szót sem, hiszen titkos tájékoztatáson tudhattuk meg ennek a részleteit. De miután Lázár miniszter úr volt olyan kedves egy ilyen csütörtöki kormányinfón az ott elhangzott államtitkoknak a döntő többségét szinte rezzenéstelen arccal már egy hónapja körülbelül elmondani a magyar népnek, ezért gondolom, hogy nekem sem lehet abból bajom, hogyha megjegyzem, hogy van ilyen terv, úgyhogy szerintem akár nyílt kapukat is döngethet ez a javaslat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más hozzászólás, tisztelt Országgyűlés? - dehogyan Országgyűlés - bizottság! (*Derűlttség. - Senki sem jelentkezik.*) Nincs. Akkor mielőtt a határozathozatal jön, csak néhány nagyon rövid mondatot, mert esetleg valakit meglepett, amit Harangozó úr mondott.

Harangozó úr egészen biztosan pontosan tudja, hogy Ukrajna mint esetleges háborús ország, ebben a határozati javaslatban semmilyen szerepet nem játszhat. Hiszen Magyarország aláírta az ENSZ menekültügyi konvencióit, csatlakozott hozzá, és ha Ukrajna háborús ország, akkor Magyarország nyilvánvalóan az első biztonságos ország. Tehát ott nem önkéntes befogadásról van szó, a menekültügyi konvenciók szerint az első biztonságos országnak kötelező befogadni az összes háborús menekültet, aki háborús országból, nyilvánvalóan az élete féltése okán az első biztonságos országba lép. Tehát ez obligon kívül van, mert egyébként úgy tudom, hogy a Szocialista Párt is támogatja azt, hogy Magyarország tartsa be a menekültügyi konvenciókat, tehát külön erre jogszabályt alkotni ilyen értelemben, főleg úgy, hogy az önkéntesség vetődik fel, ahelyett, hogy tudnák, hogy kötelező, az nem jön szóba.

Magyarország továbbá egyébként a menekültügyi konvencióknak azt a részét is következetesen befogadja, hogy aki politikai menedékjogot kér, tehát az élete, vagyona, családja, biztonsága veszélyben van, azoknak politikai menedékjogot ad - vagy menedékjogot ad, a politikai az talán ilyen értelemben nem jó jelző. Menedékjogot ad, tehát azokat mind befogadjuk, csak ezek az emberek nem várják meg, amíg lezajlik az eljárás, hanem egyébként egyszerűen tömegével elmennek Magyarországról, mielőtt a jogerős határozatot meghozná az illetékes magyar hatóság.

Én azt gondolom, hogy ebben az értelemben a háborús országokból érkező menekültek önkéntes befogadásáról szóló határozat értelmetlen a szónak a legszorosabb értelmében. Annál is inkább, merthogy olyan, egyébként egyáltalán nem tisztázott fogalmakkal operál, hogy mit értünk az alatt, hogy háborús ország. Ezen túlmenően Magyarország, pontosabban a Fidesz és a Fidesz-kormány következetesen azon az állásponton volt, hogy megvédi a schengeni egyezmények és az európai uniós egyezmények, a dublini egyezmények és a menekültügyi egyezmények értelmében a magyar határt. Tehát amit mi csinálunk, az nem önző elzárkózás, hanem a jogszabályok következetes betartása.

Másrészt mindig is azt mondtuk, hogy a menekültek önkéntes befogadása ebben a formában értelmezhetetlen. Ha valaki menekült, és menekültügyi rendezés keretében menekültstátuszt kér, akkor azt meg kell adni. Aki meg nem az, annak meg nem kell megadni, mert nincsen Magyarországnak és az Európai Uniónak bevándorláspolitikája. Most ebből a keretből kilépni szerintem több mint veszélyes és abszolút félreérthető. Én nem aggódom amiatt, hogy Magyarország megítélése ebben az értelemben csorbát szenvedne, mert egyébként napnál világosabb, hogy az Európai Unió polgárainak a döntő többsége velünk ért egyet. Ezért én azt gondolom, hogy ezt kár... - tehát én nem támogatom a tárgysorozatba vételt.

Az előterjesztőknek megadom a viszontválasz lehetőségét, és utána akkor döntünk.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy a viszontválaszából is kiderült, akkor nem értették meg a határozati javaslatom lényegét. Gyakorlatilag az, hogyha szomszédos országban valóban háborús események következnek be, én magam is és valószínűleg Harangozó képviselőtársam is tisztában van vele, hogy vannak kötelezettségeink. Nemzetközi kötelezettségeink vannak, hogy az onnan bejövő menekülteket befogadjuk.

Nem erről szól a dolog. Itt pontosan arról szól, hogy Magyarország jelen pillanatban a nemzetközi közvélemény szemében egy olyan országgá vált a kormány politikájának következtében, hogy mi elzárkózunk, szögesdróttal vesszük körül Magyarországot, minthogyha egyébként nem akarnánk segíteni senkinek, aki a világban bajba jut.

A határozati javaslatom pontosan arról szólna, hogy ezt a fajta nagyon negatív képet valamilyen módon egyensúlyozzuk ki azzal, hogy kötelezi a parlament a magyar kormányt arra, hogy igenis valamilyen módon fogadjunk be olyan embereket, ideiglenesen adott esetben, akik ellenőrzött körülmények között Magyarországot választanák egy olyan országnak...

ELNÖK: Megkérem Firtl urat, hogy vezesse tovább az ülést.

(Az ülés vezetését Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke veszi át.)

KÓNYA... (független): Hogy egy olyan lehetőséget biztosítson Magyarország *(Kósa Lajos elhagyja az üléstermet.)*, hogy igenis, adott esetben valamilyen módon mentesítsük az alól a nyomás alól akár Törökországot, akár Görögországot, akár bármelyik országot, ahova egyébként kötelesek befogadni, de adott esetben már nem tudják befogadni, mert olyan mértékben és olyan nagyságrendben mennek oda menekültek. Ez azt jelenti, hogy Magyarország följánlana, nem kötelező kvótáról van szó, hanem följánlana, szabadon döntene a gazdasági lehetőségeihez mérten, hogy igenis Magyarország kész befogadni adott esetben Törökországban lévő menekülteket, adott esetben akár Görögországba beérkezett menekülteket. Ezek az emberek nem fognak politikai menekültstátuszt vagy menekültstátuszt kérni Magyarországon.

Őn a válaszában, elnök úr, pontosan arra utalt, hogy egyébként Magyarország nem köteles befogadni ezeket az embereket. Valóban így van, mert a jelenlegi nemzetközi törvények arról szólnak, hogy a legelső szomszédos biztonságos ország köteles befogadni. Itt pontosan arról szólna, hogy Magyarország önkéntesen fogad be nem szomszédos országból, háborús országból érkező menekülteket.

Ez semmi másról nem szólna, minthogy a világ szemében bemutatnánk azt, hogy egyébként Magyarország is szociálisan érzékeny, hajlandó a bajba jutottakon segíteni. Mint ahogy egyébként a magyar embereken a történelmünk során számos esetben segítettek olyan országok, az Egyesült Államok Magyarországnak soha nem volt a szomszédja, Ausztrália soha nem volt a szomszédja, mégis befogadták azokat a magyar embereket, akik egyébként adott esetben akár '56-ban vagy a II. világháborúban menekülni kényszerültek. *(Kósa Lajos visszatér az ülésterembe.)*

Erről szól a határozati javaslatom, és hogyha önök ezt nem támogatják, akkor tényleg nem értem. Akkor valóban arról szól, amiről egyébként a kormányzati propaganda szól mostanában, hogy egyébként Magyarországra egyetlen menekült se jöjjön egyébként, aki nem a szomszédos országokból érkezik. Erről szól az önök javaslata, ezt tudom mondani. Köszönöm.

(Az ülés vezetését Kósa Lajos (Fidesz), a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szavazunk. Ki támogatja Ágh Péter úr javaslatát? *(Szavazás.)* Egy igen... *(Kónya Péter: Ágh Péter? Köszönöm, de nem szeretnék fideszes képviselő lenni. - Derültség.)* Bocsánat! Mi sem szeretnénk, hogyha fideszes képviselő lenne, úgyhogy teljes összhang van közöttünk. *(Derültség.)* Kónya úr javaslatát ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Tehát akkor nem támogattuk a tárgysorozatba vételt.

Tisztelt Bizottság! Öt perc szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.46 - 11.52)

A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/7668. szám) - döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

ELNÖK: Tárgysorozatba vétel, tisztelt bizottság. Harangozó úr és Demeter Márta képviselőtársunk javaslata. Öné a szó, alelnök úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tényleg gyors lesznek, mert ezt a vitát érdemben lefolytattuk az egyik bizottsági ülésünkön, a legutóbbi hivatásosok a honvédelmi területen dolgozó hivatásosok és közalkalmazottak túlszolgálata és túlmunkája korlátainak eltörléséről szóló javaslatnál. Az államtitkár úr is itt volt.

Az államtitkár úr egyébként nagy örömeinkre megerősítette, hogy valóban nincs más út, mint amit a javaslatunk is tartalmaz, hogy fel kell tölteni azt az óriási létszámhiányt, amit maga a HM is, szintén itt, a bizottsági ülésen a vezérkari főnök személyében elismert, hogy közel 5500 ember hiányzik a rendszeresített létszámból, ami egyébként csak a honvédség alapfeladatainak ellátásához szükséges, tehát az utóbbi időben megjelent új feladatokat még csak számba se veszi. Ahhoz képest hiányzik 5500 ember.

A mi javaslatunk arról szól, hogy az Országgyűlés kötelezze a kormányt, hogy 2017. január 1-jéig legalább 90 százalék fölé tornázza fel a rendszeresített létszámon belül a betöltött létszámot a legénységi állományánál, és hogy a 2016-17-es tanévtől legalább 20 százalékkal növelje meg a tiszti- és altisztképzésbe beiskolázott hallgatók számát, hiszen ez egy olyan folyamat, a létszám feltöltése, amit nem lehet egyik napról a másikra megtenni.

Azok a biztonsági kihívások, amik Magyarország környezetében vannak akár Ukrajna, akár a Közel-Kelet tekintetében, viszont egyet nyilvánvalóvá tesz számunkra: nemhogy létszámhiánnyal, de valószínűleg ezzel a létszámmal sem fogjuk tudni ellátni azokat a feladatokat, amiket egyébként Magyarország biztonsága érdekében el kell látni. Tehát nulladik lépésként azonnal fel kell tölteni az állományt, utána kéne arról beszélnünk, hogy milyen képzése és felszerelése van ennek az állománynak, és természetesen utána arról is jó lenne majd szót váltani, hogy például a kerítés őrzése hosszú távon fenntartható-e a honvédség állományával vagy nem.

Egyetlenegyre szeretném az elnök úr figyelmét is fölhívni: azzal, hogy a legénységi, altiszti állomány döntő többsége ma a határ mentén a kerítés védelmében, őrzésében vesz részt a rendőrség segítségére, feszülten fogom várni majd a honvédelmi miniszter válaszát, hogy ez hány százaléka egyébként a bevethető végrehajtó állománynak. A mi információink szerint több mint kétharmada. Egy ilyen esetben, mondjuk egy tavaszi időszakban, ha valóban mondjuk be fog következni egy másik katasztrófa-helyzet, például egy dunai árvíz vagy egy tiszai árvíz, akkor mondják már meg nekünk, hogy még akkor hova lehet meg kihez lehet majd nyúlni.

Tehát szerintem mindenkinek érdeke az, hogy a létszám feltöltésre kerüljön, és világosan elváljon, hogy mik az átmeneti, rendkívüli feladatok és mik a folyamatos feladatok ez utóbbiak tekintetében. A honvédséget tehermentesíteni kéne szerintünk. És még egyszer mondom: annak örülök, hogy a Honvédelmi Minisztérium államtitkára

itt kifejezetten elismerően szólt, és azt mondta, hogy szerintük sincs más megoldás. Remélem, hogy ez majd a szavazatokban is meglátszik. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e hozzászóló? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Szavazunk róla. Ki támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* Egy. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat. Köszönjük szépen. Nincs tartózkodás.

Az ülés berekesztése

Az ülést berekesztem. Minden jót!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 56perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília